

Αφιέρωμα

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ
ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ

Τεύχος 9
Αύγουστος 1989

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ
ΓΕΝΝΑΔΙ 85 109
ΕΛΛΑΔΑ

	Σελ.
"Ένα χωριό ξεχασμένο"	
Δ.Σ.	1
"Κοινότητα Ασκληπείου"	
Μορφωτικός Σύλλογος,	
δύο αντίθετες πορείες"	
Δημ. Ζανεττούλης	3
"Λογοδοσία"	5
"Μερικές απλές μαθηματικές	
πράξεις .. που τελικά δεν είναι"	
Στέλιος Παπαδάκης	8
"Prepare your children	
for the journey back to Greece"	
Δέσποινα Χατζηδιάκου Ζανεττούλη	12
"Παιχνίδια"	
Γιάννης Εγγλέζος	14
"Πώς έσβησε ένα ειδύλλιο"	
Αλέξης Πλαστρούγγης	16
"Ένα γράμμα"	
Γιώργος Ν. Διακοσάββας	18
"Χαμένοι παράδεισοι"	
Μανώλης Αλεξ. Πλαστρούγγης	19
"Ανησυχίες"	
Σταμάτης Σοφός	21
"Ο λαός σαν ποιητής"	
Παντελής Ευθυμίου	24
Παρουσίαση βιβλίων	
Λευτέρης Καβαλιέρος	26
Μουσική στο ραδιόφωνο	
Δ. Διαμαντής	27
Ειδήσεις & Σχόλια	29
Κόμικς	32

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Περιοδική έκδοση του Μορφωτικού και Εξωραϊστικού Συλλόγου Ασκληπείου - Ρόδου.

Φωτογραφία: Σταμάτης Σοφός

Σκίτσο οπισθόφυλλου: Γιάννης Ιωάννου

Εκτύπωση: "ΤΕΧΝΗ" Α. Βρατσάλης & Υιοί © 22093

ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ ΞΕΧΑΣΜΕΝΟ

Ο Μορφωτικός και Εξωραϊστικός Σύλλογος αναγκάζεται πάλι να επανέλθει σε παλαιότερη διαμαρτυρία του, σχετικά με τις αυθαιρεσίες στην περιοχή μας και την αισθητική - οικολογική καταστροφή της, γιατί όχι μόνο δεν πήρε απάντηση από καμιά αρμόδια υπηρεσία (Νομαρχία, Μητρόπολη, Πολεοδομία, ΤΕΕ, Αρχαιολογία, Α.Τ. Γενναδίου, Κοινότητα Ασκληπείου, Εκκλησιαστική Επιτροπή, Σύλλογος Αρχιτεκτόνων), αλλά στα προηγούμενα δεινά της περιοχής μας προστίθενται συνεχώς και άλλα. Υπενθυμίζουμε ότι η προηγούμενη διαμαρτυρία μας έγινε για αυθαίρετα κτίσματα, κακόγουστες και αντιαισθητικές κατασκευές, κτίσματα πάνω στην άμμο και επιχωματώσεις ρυακιών για ανέγερση μεγάλων ξενοδοχειακών μονάδων.

Ήδη διαμορφώθηκε μια νέα κατάσταση πραγμάτων στην περιοχή μας.

Δύο νέες επιχειρήσεις, του Γιάννη Κούρου και της Γενικής Τεχνικής ετοιμάζονται να εγκαταστήσουν μονάδες έτοιμου σκυροδέματος.

Ο κ. Κούρος βέβαια, έχει ήδη αρχίσει την καταστροφή από τώρα, χαλώντας ένα ολόκληρο βουνό, μόλις ένα χιλιόμετρο από την θάλασσα, ξεριζώνοντας πεύκα (από τα ελάχιστα της περιοχής) και αρχίζοντας γεώτρηση νερού στο μέρος που έχει ήδη υποδειχθεί στην Κοινότητα Ασκληπείου για την ύδρευσή της.

(Σημείωση: το Ασκληπείο αντιμετωπίζει έντονο πρόβλημα νερού)

Πλήρης αδιαφορία από Υπουργείο και Νομαρχία. Βοηθός του Κούρου το Πατριαρχείο Κωνσταντινούπολης που του νοικιάζει τον χώρο, χωρίς να ρωτηθεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

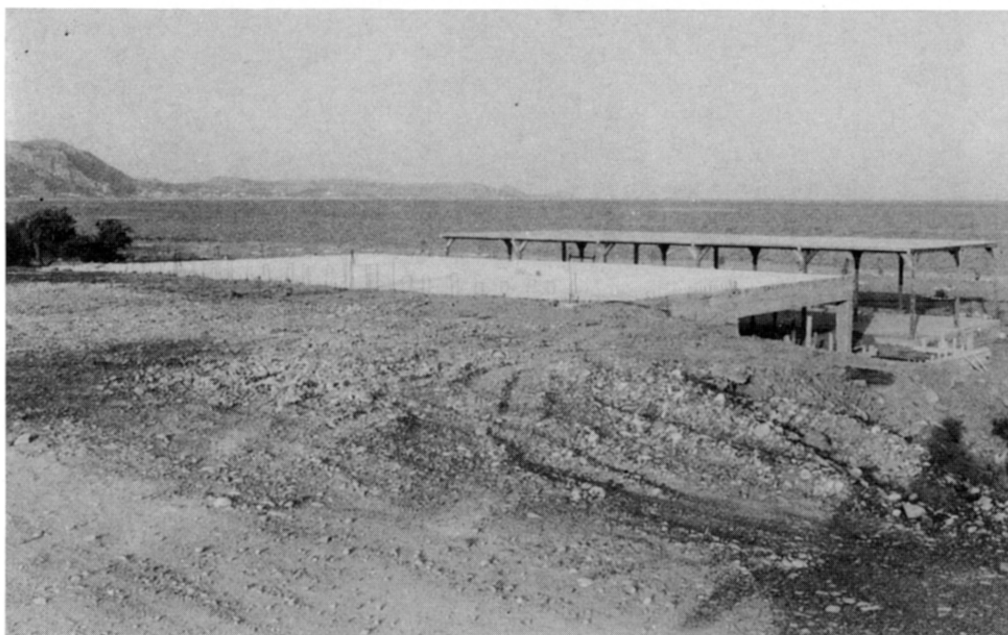
Δηλώνουμε προς την πολιτεία και προς τον Κούρο και προς την Γενική Τεχνική ότι

θα μας βρουν αντίθετους και αντιμέτωπους σε κάθε τους κίνηση, για τον απλούστατο λόγο ότι δεν θέλουμε η όμορφη περιοχή μας να μετατραπεί σε σεληνιακό τοπίο.

Ένας νέος Καλαμάς ξαναφαίνεται, ο αγώνας τώρα αρχίζει.
Φύγε Κούρε από το χωριό μας, δε σε θέλουμε.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟΥ - ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

δύο αντίθετες πορείες

Πρωτοσέλιδο άρθρο για το 1990 ήμουν έτοιμος να γράψω, όμως μερικά πράγματα πρέπει να μπουν στη θέση τους και μετά ξανακουβεντιάζουμε για την χρονιά αυτή. Δυο φορείς, η Κοινότητα και ο Μορφωτικός Σύλλογος είχαν αναλάβει αυτήν την προσπάθεια. Και ξεκίνησαν πριν από καιρό την κουβέντα για το πώς θα πετύχουν.

Αντάλλαξαν ιδέες, γνώμες, απόψεις και κάτι συμφωνήθηκε. Η μεν Κοινότητα ν' αναλάβει: νερό, δρόμους, πλατείες, πολιτιστικό κέντρο, βιβλιοθήκη, γήπεδο μπάσκετ, χρηματοδότηση των έργων.

Ο δε Σύλλογος την προσπάθεια, το τρέξιμο στις υπηρεσίες, την οργάνωση, την ψυχαγωγία, την εκπόνηση συγκεκριμένης μελέτης για την διαμόρφωση του εσωτερικού χώρου του πολιτιστικού κέντρου κ.α.

Και ενώ πήγαιναν όλα καλά και βάδιζαν Κοινότητα και Σύλλογος στο ίδιο μονοπάτι, κάτι στράβωσε, κάτι άρχισε να μην πηγαίνει καλά.

Και ξαφνικά, βρέθηκε σ' άλλο δρόμο η Κοινότητα και σ' άλλο μονοπάτι ο Σύλλογος, κάτι που δεν είναι σωστό, κάτι που θα πρέπει να το κοιτάξουμε όλοι μας. Πρέπει όμως να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους και να εξηγήσουμε πως όλα αυτά τα λέμε, επειδή βλέπουμε την κατάσταση του χωριού. Πώς είναι δυνατόν εμείς, που προτείναμε το 1990 να δεχθούμε την ιδέα πως και εκείνη τη χρονιά θα έχουμε τα ίδια.

Σήμερα βλέπουμε μια Κοινότητα που ξέρουν όλοι πώς λειτουργεί, σήμερα βλέπουμε το νερό νεράκι και τον δρόμο δρομάκι, σήμερα βλέπουμε το χωριό μας από την έλλειψη νερού, να βρωμάει και αυτοί που ανέλαβαν τα συγκεκριμένα έργα να μην κάνουν τίποτα, σήμερα βλέπουμε τις κατσίκες να αισθάνονται πως σε λίγο πρέπει να κοιμούνται μαζί μας, σήμερα βλέπουμε πως σε λίγα χρόνια το Κιστάρι μας, θάναι άσπρο από τις μονάδες μπετόν του Κούρου και της Γενικής Τεχνικής, σήμερα βλέπουμε τον απολογισμό έργων της Κοινότητας και λέμε όλα τέλεια τα έργα, όμως έργα δεν υπάρχουν και αν υπάρχουν είναι όλα μισά.

Μπροστά λοιπόν σ' αυτήν την κατάσταση είναι δυνατόν να μην μιλήσεις, να μην διαμαρτυρηθείς, να μην εκφράσεις την γνώμη σου και την άποψή σου και για την Κοινότητα και για το Σύλλογο. Και για να μην θεωρηθώ μονόπλευρος, θα πρέπει να πω και μερικά πράγματα στους ανθρώπους του Συλλόγου.

Δίνετε όσο χρόνο σας περισέυει γι αυτό που πιστεύετε, προσφέρετε τις υπηρεσίες σας αφίλοκερδώς, αφήστε τις μικροδιαφορές και τα τυχόν λάθη στην πάντα και ασχοληθείτε με το χωριό, τους νέους, τα παιδιά, το θέατρο, το βιβλίο, τη φύση, την ειρήνη και πιέστε, πιέστε όσο μπορείτε γιατί λάθη μπορεί να γίνονται, όμως όλοι μας μαθαίνουμε από τα λάθη μας.

Διδάξτε τον πολιτισμό και προσπαθήστε γι αυτόν.

Μή χάνετε το θάρρος σας και ενημερώστε το χωριό μας για το περίφημο εκείνο Κοινοτικό Συμβούλιο της 23 Ιουλίου 1989.

Μετά την διαπίστωση απαρτίας και μετά από συζήτηση απορρίφθηκαν ή μπήκαν σε κάποιο συρτάρι τα παρακάτω:

1. Αποπεράτωση πολιτιστικού κέντρου.
2. Αποπεράτωση βιβλιοθήκης.
3. Αποπεράτωση γηπέδου μπάσκετ.
4. Χρηματοδότηση για το “Αφιέρωμα”.

Ο καθένας μας ας βγάλει τα συμπεράσματά του. Το γιατί απορρίφθηκε αν θέλετε την γνώμη μου τη λέω.

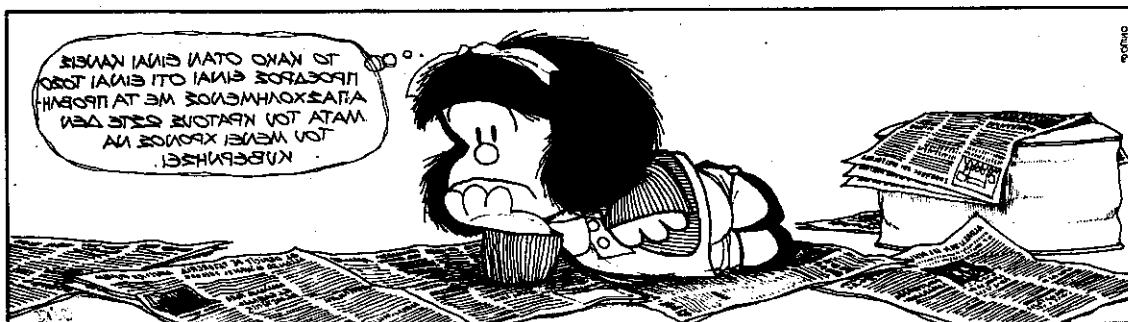
1. Κάποιοι από τα μέλη του Συλλόγου είναι το κόκκινο πανί για την Κοινότητα.
2. Κάποιοι σύμβουλοι που έχουν να πατήσουν στην Κοινότητα δύο μήνες δεν ενημερώθηκαν για τη μελέτη.
3. Κάποιοι σύμβουλοι πειράχτηκαν επειδή ο Σύλλογος τους κατάγγειλε για παράνομα κτίσματα.
4. Παρά τη σχετική εισήγηση του Προέδρου και την καλή του θέληση που την βλέπουμε καθημερινά και την εκτιμούμε, απορρίφθηκε η σχετική μελέτη.

Φυσικά υπήρχε και μια πολύ σωστή απάντηση από κάποιο σύμβουλο της Κοινότητας. Αν δεν σας αρέσει ...

Ας προβληματιστούμε όλοι, ας πάρουμε και ας κοιτάξουμε να αλλάξουμε την πορεία και τον δρόμο κάποιων που τους έχει εκλέξει ο λαός για να του λύνει τα προβλήματα.

Δημήτρης Εμ. Ζανετούλης

Υ.Σ. Το κείμενο γράφτηκε από τον υπογράφοντα και εκφράζει τον ίδιο.

Λογοδοσία Προέδρου Κοινότητας Ασκληπιείου Ρόδου

“Αγαπητοί συνδημότες και χωριανοί,
κ. Σύμβουλοι,

όπως γνωρίζετε κάθε χρόνο ο Πρόεδρος της Κοινότητας λογοδοτεί σε σας για τα πεπραγμένα της Κοινοτικής Αρχής που αφορούν την διοίκηση των Κοινοτικών υποθέσεων και την διαχείριση των χρημάτων που μας διαθέτει ο κρατικός προϋπολογισμός και εισπράττει η Κοινότητα από τέλη, φόρους και δικαιώματα που επιβάλλει σε σας και στις επιχειρήσεις που λειτουργούν μέσα στα όριά της.

Επειδή η Κοινότητα μας έχει ήδη κάνει τα πρώτα βήματα της ανάπτυξης και επειδή πιστεύω ότι ειδικά αυτήν τη χρονική στιγμή χρειάζεται την υποστήριξη όλων και επειδή καθημερινά ακούγονται στα καφενεία κριτικές χωρίς αντίλογο, σας καλώ μετά από την ενημέρωσή σας να πάρετε λόγο και θέση πάνω στα καυτά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Αυτά βέβαια δεν λύνονται μόνο από τον Πρόεδρο ή το Κ.Σ. και ούτε ανεύθυνοι είμαστε όλοι έναντι των παιδιών μας που ζητούν την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής στο χωριό μας, διάλογο, συμμετοχή.

Θα σας διαβάσω παρακάτω τα έσοδα - έξοδα της Κοινότητας και στην συνέχεια θα ήθελα να ακούσω τις παρατηρήσεις σας και τις προτάσεις σας πάνω στο νέο πρόγραμμα της Κοινότητας που θα διατυπώσω, αφού σας ενημερώσω πλήρως πάνω στα τρέχοντα θέματα που απασχολούν την Κοινότητα.

Έσοδα 1988

0.42.2	Από φόρο κατανάλωσης	3.856.328	031.9	ΔΕΗ	8.097
151.9	Από τόκους	133.861	036.1	Από τέλη κοινοχρήστων χώρων	484.000
051.1	Τακτική οικονομική ενίσχυση	1.130.019	032.9	Από τέλη ύδρευσης	515.540
036.9	Τέλη κυκλοφορίας	141.570	033.9	Από δικαιώματα άρδευσης	350.200
041.9	Από φόρο εισοδήματος	4.603.818	* 011.3	Από δικαιώματα βοσκής	202.800
131.9	Επιχορηγήσεις	348.751	* 041.3	Φόρος μύρας	26.499
212.9	Από παλιά χρήση	1.083.373	* 042.4	Φόρος κληρονομιών και δωρεών	49.731
121.3	Από δημόσιες επενδύσεις	9.573.257	036.6	Τέλη παρεπιδημούντων	239.637
153.9	Παράβολα	50.000	163.9	Επιστροφή χρημάτων	138
				Γενικό σύνολο εσόδων	22.811.619

Έξοδα 1988

KA 011.1	Έξοδα παραστ. προέδρου	693.000	152.9	Προμήθεια φωτιστικών σωμάτων	348.762
012.3	Αμοιβή Αιγιάλας	70.848	161.9	Προμήθεια λαμπτήρων	166.500
032.5	Εισφορά ΤΑΔΚΥ	114.963	45.151.9	Δενδροφύτευση	299.000
032.6	Εισφορά ΚΣΚΥ	287.409	* 65.152.9	Προμήθεια παιδικής χαράς	1.456.702
051.2	Εισφορά Ταμειακών βοηθών	22.500	* 151.γ	Διαμόρφωση χώρου	199.800
051.9	Αμοιβή κοινοτ. εισπράκτορα	45.000	* 151.9β	Γήπεδο	298.035
061.2	Τηλεφωνικά τέλη	102.908	151.1α	Βιβλιοθήκη	296.370
072.2	Εκτυπώσεις βιβλιοδετήσεις	96.390	70.151.9β	Τσιμεντόστρωση	300.000
073.3	Ασφάλιστρα	36.349	151.9ε	Κατασκευή τοιχείου	295.260

"Αφιέρωμα"

05.111.1	Αποδοχές τακτικού προσωπικού	1.389.928	131.9α	Αγροτικοί δρόμοι	220.250
141.2	Προμήθεια γραφικής ύλης	120.188	151.9δ	Διαμόρφωση χώρου	198.135
146.3	Προμήθεια φωτοαντιγραφικού υλικού	25.530	151.9α	Επέκταση αγροτικών δρόμων	377.615
20.131.9α	Συντήρηση αντλιοστασίων	143.005	75.131.1α	Συντήρηση σχολείου	173.460
151.9α	Συντήρηση δικτύου ύδρευσης	331.115	145.9	Προμήθεια καυσίμων	165.495
151.9β	Επέκταση δικτύου ύδρευσης	298.904	151.9β	Βελτίωση βοσκοτόπου	299.950
151.9γ	Καλλιέργεια πηγής Μαλενό	278.650	* 153.9	Μελέτη Πολιτιστικού Κέντρου	99.760
151.9ζ	Υδρευση Κιστάρι	8.141.734	* 212.1	Επιχορήγηση δημ. σχολείου	116.451
151.9η	Επέκταση δικτύου Βίγλα	298.904	* 211.1Δ	Εισφορά στον ΑΣΝΠ	574.817
15.151.9α	Καθαρισμός παραλίας	149.500	413.1Δ	Αμοιβή έκτακτου προσωπικού	55.516
152.9	Προμήθεια υλικών ύδρευσης	300.000	211.4	Εισφορά ΤΕΔΚΔ	43.111
152.2	Προμήθεια αντλίας	329.670	413.1Α	Προμήθεια ηλεκτρ/κού υλικού	251.764
25.151.9β	Συντήρηση Μεγάλη Γη	298.215			
40.151.9	Επέκταση δικτύου ηλεκ/σμου	1.625.065		Γενικό σύνολο εξόδων	22.028.78

Στα παραπάνω ποσά που ανέφερα θα ήθελα να διατυπώσω ορισμένες βασικές παρατηρήσεις.

Το 1987 είχαμε έσοδα 21.425.293 δρχ. και έξοδα μόνο 17.908.861 δρχ. ενώ το 1989 είχαμε υπόλοιπο του 1988 αδιάθετο 600.000 δρχ. Επίσης πρέπει να γνωρίζετε ότι το 1988 ξοδέψαμε συνολικά το ποσό 9.792.339 δρχ. από τα οποία τα 4.028.728 δρχ. διατέθηκαν για την αγορά σωλήνων για τις ανάγκες των δικτύων.

Για ηλεκτροφωτισμό δαπανήσαμε γενικά 2.392.091 δρχ. ενώ για πολιτιστικά - σχολείο, γήπεδο μπάσκετ - ποσό 3.137.713 δρχ. Στο ποσό αυτό περιλαμβάνεται και η παιδική χαρά και η χρηματοδότηση του σχολικού ταμείου. Χαρακτηριστικό ακόμα είναι ότι για ημερομίσθια σε χωριανούς μοιράστηκε ποσό 2.853.466 δρχ. όταν από ανταποδοτικά τέλη η Κοινότητα δεν εισπράττει παραπάνω από 1.500.000 δρχ.

Πάγια θέση της Κοινότητας είναι οι δουλειές που μπορούν να γίνουν από χωριανούς να γίνονται μόνο από αυτούς και όχι από εργολάβους. Με τον τρόπο αυτό τα χρήματα παραμένουν στον τόπο μας.

Βέβαια γνωρίζουμε ότι οφείλουμε σε πολλούς που έχουν δουλέψει αλλά πιστεύω ότι σε λίγες μέρες θα εξοφλήσουμε όλες τις υποχρεώσεις της Κοινότητας. Η καθυστέρηση οφείλεται σε πολλούς γραφειοκρατικούς λόγους που δεν νομίζω ότι θα έπρεπε να σας τους αναλύσω τώρα.

Γεγονός είναι ότι καμιά φορά προχωρούμε σε δαπάνες μεγαλύτερες από όσες άμεσα μπορούμε να καλύψουμε αλλά είναι αναγκαίες και μας επιβάλλονται από τις διαμορφωμένες καταστάσεις.

Στην συνέχεια θα ήθελα να σας ενημερώσω για το τί έχει προγραμματιστεί για φέτος και για τα επόμενα βήματα της Κοινότητας.

Για την **Οδοποιία**. Συντηρήσαμε και φτάσαμε να είναι βατός ο περιφερειακός δρόμος που περνά από τα Χερίσσα μέχρι την περιοχή Ελληνικός. Η δαπάνη του έργου αυτού είναι 500.000 δρχ.

Ασφαλτοστρώσαμε τον δρόμο της περιοχής Βίγλας που ενώνει την νέα με την παλιά επαρχιακή οδό και μέχρι το καφενείο του πεταλά, η δαπάνη αυτή ήταν 1.000.000 δρχ.

Από τα χρήματα που πήραμε από τις εκποιήσεις των Δημοσίων Κτημάτων που έγιναν στην περιοχή μας διαθέσαμ εποσό 55.000.000 δρχ. για την διαπλάτυνση του κεντρικού επαρχιακού δρόμου που ενώνει το χωριό μας με τον δρόμο Λίνδου - Καταβιάς. Η περάτωσή του θα γίνει σε ένα χρόνο περίπου.

Οικιστικά. Για την διευκόλυνση οικοδόμησης μέσα στο χωριό επεκτείναμε το σχέδιο του οικισμού στο Ασκληπιείο και τώρα όλες οι γύρω κηπούλες από την περιοχή του Κάστρου μέχρι τα Αλωνάκια και μέχρι σχεδόν την περιοχή Λαμπρά είναι οικοδομήσιμα οικόπεδα. Σύντομα θα προχωρήσουμε στην Ρυμοτόμηση της περιοχής για να εξασφαλιστούν δρόμοι για όλους και για όλες τις ιδιοκτησίες. Από πιστώσεις των εκποιήσεων διαθέτουμε 10.000.000 δρχ. για την εκπόνηση μελέτης Τοπογράφησης, Κτηματογράφησης, Πολεοδόμησης, Ρυμοτίμησης της περιοχής Κιοτάρι για την δημιουργία Παραθεριστικού Οικισμού σε έκταση περίπου 250 στρεμμάτων που περιλαμβάνει το Κοινοτικό οικόπεδο καθώς και αρκετά ιδιόκτητα.

Ύστερα από προσωπική επαφή με το Υπουργείο Χωροταξίας σας ανακοινώνω ότι σε λίγες μέρες θα γίνει η διακήρυξη για την εκτέλεση των παραπάνω εργασιών που θα περατωθεί σε ένα χρόνο περίπου οπότε και θα κληθούμε να αποφασίσουμε για την τύχη του Κοινοτικού οικοπέδου, οριστικά και αμετάκλητα. Μέσω του Αναπτυξιακού Συνδέσμου καταρτίζουμε το γενικό χωροταξικό της Νότιας Ρόδου με καθορισμό ζωνών οικιστικού ελέγχου που σημαίνει, όχι άναρχη δόμηση όχι άλλες προχειρότητες, Ναι στην ελεγχόμενη ανάπτυξη., Ναι στην σωστή υποδομή, Ναι στους άνετους κοινόχρηστους χώρους. Ναι στην αναβάθμιση της ζωής των κατοίκων της περιοχής μας. Οι περιοχές που έχουν ενταχθεί σαν τουριστικές, οικιστικές ή αγροτικές μπορούν να επεκταθούν ανάλογα με τις ανάγκες μας μετά από πέντε περίπου χρόνια οπότε και θα εντάξουμε άλλες ανάλογα με τις τότε ανάγκες μας.

Κατασκευάσαμε το τοίχιο στο ρυάκι στο Κιοτάρι για να μην καταρρεύσει ο δρόμος, το κόστος του έργου ήταν 1.500.000 δρχ.

Ηλεκτροφωτισμός. Ηλεκτροδοτήσαμε την γεώτρηση στην περιοχή ποταμός που αφού καθαρίστηκε θα μας δίνει περίπου 15 κυβ. μέτρα νερού ανά ώρα για τις ανάγκες του χωριού, το έργο αυτό κόστισε 1.800.000 δρχ. και αυτήν την ώρα συντηρείται το δίκτυο για την μεταφορά του νερού στο χωριό.

Επεκτείναμε το δίκτυο ηλεκτροφωτισμού στο Κιοτάρι με τοποθέτηση νέων φωτιστικών σωμάτων στην Βίγλα. Συντάσσουμε μελέτη για την επέκταση του ηλεκτροφωτισμού στην περιοχή Καρδάμης με κόστος 1.500.000 δρχ. περίπου.

Πολιτιστικά. Κατασκευάσαμε παιδική χαρά στην αυλή του σχολείου με κόστος περίπου 1.500.000 δρχ. Κατασκευάσαμε γήπεδο μπάσκετ με κόστος περίπου 2.000.000 δρχ.

Άρχισε η οικοδόμηση της βιβλιοθήκης που προγραμματίζεται να περατωθεί το 1989, τουλάχιστον κτηριακά.

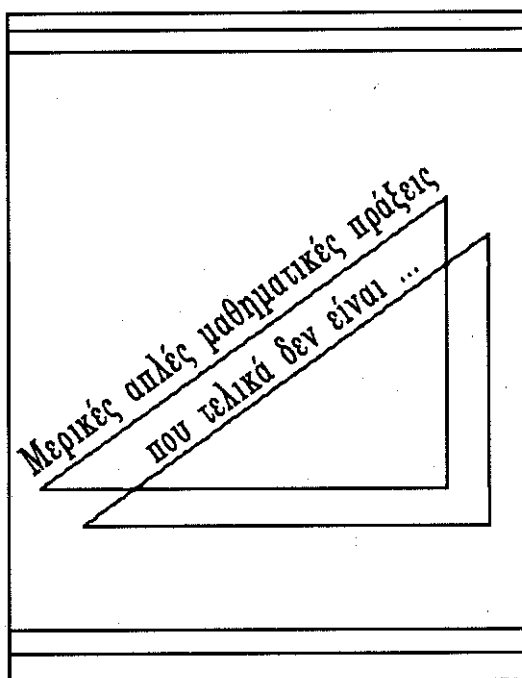
Συντάσσεται η τεχνοοικονομική μελέτη για την περάτωση του Πολιτιστικού Κέντρου με άμεση χρηματοδότηση 1.500.000 δρχ. που θα περατωθεί μέσα στο 1990.

Αποχέτευση. Με πίστωση διαθέσιμη 35.000.000 δρχ. άρχισε να συντάσσεται τεχνοοικονομική μελέτη για την ύδρευση και αποχέτευση του χωριού που το έργο προγραμματίζεται να περατωθεί το 1990.

Όπως βγαίνει από τα παραπάνω, που περιληπτικά σας ανέφερα, η Κοινότητά μας έκανε τεράστιο έργο για την ανάπτυξη του τόπου μας και άσχετα με τις επικρίσεις ορισμένων που θέλουν την οπισθοδρόμηση και την κακοπροαίρετη κριτική.

Εμείς θα προσπαθήσουμε για το καλύτερο και με δημότες που θέλουν να συνεργαστούν σε μια σωστή ανάπτυξη να συζητήσουν μαζί μας για το καλό όλων μας.

Ευχαριστώ
Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
Πέθακας Βασίλειος

... η γνωριμία μας

Κατ' αρχή πρέπει να σας ευχαριστήσω για τη δυνατότητα έκφρασης που μου δίνετε μέσα από τις στήλες του περιοδικού σας.

Μια δυνατότητα πιστεύω χρήσιμη, όχι μόνο για μένα προσωπικά αλλά και για όσους ενδιαφέρονται για την ποσότητα αλλά και για την ποιότητα όσων συμβαίνουν γύρω μας.

Πιστεύω ότι η συνεργασία αυτή θα συνεχιστεί και στο μέλλον.

Η υπόθεση "Εκπαίδευση, Σχολείο, Κοινωνία" πρέπει να βρίσκεται στον καθένα σε πρώτη προτεραιότητα στοχασμού και μελέτης, η δε ευαισθησία μας να είναι αρκετά οξυμένη μπροστά σ' αυτήν την υποβάθμιση που επιχειρείται, όχι μόνο της σχολικής λειτουργίας, του εκπαιδευτικού αλλά και κάθε πνευματικής εργασίας.

Μεγαλύτερη ενεργοποίηση και προβληματισμός γύρω από τα θέματα αυτά θάπρεπε να υπάρχει σε κοινοτικούς φορείς, συλλόγους γονέων και κηδεμόνων και κυρίως πιστεύω σε πολιτιστικούς συλλόγους.

Αυτοί οι σύλλογοι, που με αγώνες κατακτήθηκαν είναι κρίμα σήμερα, άλλοι να θυμίζουν την ύπαρξή τους κάπου σε κάποια σφραγίδα και άλλοι να υπολείτουν, ασχολούμενοι με τη διοργάνωση χορών, λαχειοφόρων αγορών κ.λπ.

Βελτίωση στη ζωή ενός χωριού ή και της επαρχίας γενικά, δεν έρχεται μέσα από "καινούργιους δρόμους", "τηλεφωνικές συνδέσεις" κ.λπ. μόνο, αλλά και από την καθημερινή αυτόνομη πολιτικό πολιτιστική πραγμάτωση επιθυμιών και βουλήσεων, τη διαρκώς μαζικότερη συμμετοχή και ενεργοποίηση, στο χώρο του καθενός.

Οι πολιτιστικοί σύλλογοι πιστεύω σήμερα ότι θα έπρεπε να ήταν οι μπροστάρηδες της προσπάθειας αυτής, για να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των καιρών.

Με την ενθάρρυνση της πρωτοβουλίας των νέων παιδιών, εμπιστοσύνη στις ικανότητές τους, τη δημιουργικότητα και τη φαντασία τους, παραμερίζουμε το "είχαμε μια φορά ένα σύλλογο", αντιμετωπίζουμε την επαρχιακή μοίρα, σπέρνουμε για γενικότερη πρόοδο και προκοπή.

Έτσι θα δοθεί τελικά μπορώ να πω σ' όλους η δυνατότητα να μη βλέπουν "την άλλη μέρα, ίδια με τη χθεσινή" και αντί να περιμένουν κάποια "εξ ουρανού" αλλαγή, να καταλάβουν πως οι ίδιοι πρέπει καθημερινά να αγωνίζονται και να προσπαθούν για τη βελτίωση της θέσης τους.

Ερωτηματολόγιο με πράξεις στους φυσικούς αριθμούς

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΜΕ ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ		ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ
1. Να κάνετε τις προσθέσεις	α) $\begin{array}{r} 523 \\ +47 \\ \hline \end{array}$ β) $\begin{array}{r} 584 \\ +98 \\ \hline \end{array}$	92,6
2. Να κάνετε τις αβαιρέσεις	α) $\begin{array}{r} 629 \\ -47 \\ \hline \end{array}$ β) $\begin{array}{r} 793 \\ -89 \\ \hline \end{array}$	77,7
3. Να κάνετε τους πολ/μούς	α) $\begin{array}{r} 80 \\ \times 5 \\ \hline \end{array}$ β) $\begin{array}{r} 58 \\ \times 4 \\ \hline \end{array}$	87,03
4. Να κάνετε τις διαιρέσεις	α) $\begin{array}{r} 96 \overline{) 3} \\ \hline \end{array}$ β) $\begin{array}{r} 85 \overline{) 4} \\ \hline \end{array}$	83,3
5. Να βρείτε το αποτέλεσμα	$23+8+9+16+1$	81,4
6. Να βρείτε τα αποτελέσματα	α) $85+0=$ β) $0 \times 27=$	87,03
7. Να δίνει ο πολ/μός	$\begin{array}{r} 238 \\ \times 12 \\ \hline \end{array}$	77,7
8. Να κάνετε τις διαιρέσεις	α) $\begin{array}{r} 341 \overline{) 33} \\ \hline \end{array}$ β) $\begin{array}{r} 948 \overline{) 29} \\ \hline \end{array}$	53,7
9. Να δίνουν οι πολ/μοί	α) $122 \times 10=$ β) $44 \times 100=$ γ) $107 \times 1000=$	76,2
10. Να δίνουν οι διαιρέσεις	α) $560:10=$ β) $1200:100=$ γ) $12000:1000=$	71,8
11. Να δίνει η διαιρέση	$\begin{array}{r} 19171 \overline{) 19} \\ \hline \end{array}$	18,5

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΜΕ ΠΡΑΞΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΦΥΣΙΚΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ		ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ
1. Να κάνετε τις προσθέσεις	α) $\begin{array}{r} 521 \\ +35 \\ \hline \end{array}$ β) $\begin{array}{r} 537 \\ +98 \\ \hline \end{array}$	94,4
2. Να κάνετε τις φαιρέσεις	α) $\begin{array}{r} 697 \\ -43 \\ \hline \end{array}$ β) $\begin{array}{r} 732 \\ -55 \\ \hline \end{array}$	79,6
3. Να κάνετε τους πολ/μούς	α) $\begin{array}{r} 72 \\ \times 3 \\ \hline \end{array}$ β) $\begin{array}{r} 57 \\ \times 5 \\ \hline \end{array}$	98,1
4. Να κάνετε τις διαιρέσεις	α) $\begin{array}{r} 84 \overline{) 2} \\ \hline \end{array}$ β) $\begin{array}{r} 83 \overline{) 3} \\ \hline \end{array}$	74,07
5. Να βρείτε το αποτέλεσμα	$12+4+13+7$	96,3
6. Να βρείτε τα αποτελέσματα	α) $0+48=$ β) $35 \times 0=$	78,7
7. Να δίνει ο πολ/μός	$\begin{array}{r} 842 \\ \times 14 \\ \hline \end{array}$	55,5
8. Να κάνετε τις διαιρέσεις	α) $\begin{array}{r} 345 \overline{) 22} \\ \hline \end{array}$ β) $\begin{array}{r} 868 \overline{) 37} \\ \hline \end{array}$	55,7
9. Να δίνουν οι πολ/μοί	α) $153 \times 10=$ β) $75 \times 100=$ γ) $37 \times 1000=$	71,8
10. Να δίνουν οι διαιρέσεις	α) $420:10=$ β) $1300:100=$ γ) $14000:1000=$	62,5
11. Να δίνει η διαιρέση	$\begin{array}{r} 1260 \overline{) 12} \\ \hline \end{array}$	29,6

Οι παραπάνω αριθμοί αποτελούν μέρος μιας έρευνας που έγινε ανάμεσα στους μαθητές της πρώτης γυμνασίου του σχολείου μας. Συνολικά και στα δύο παραπάνω τεστ πήραν μέρος 57 μαθητές και ο χρόνος που δόθηκε ήταν περίπου 15 λεπτά για το κάθε τεστ. Οι πράξεις που ζητήθηκαν έχουν διδαχτεί στο δημοτικό σχολείο και σε διάστημα δύο μηνών περίπου από την έναρξη της σχολικής χρονιάς έγινε και επανάληψη τους στο γυμνάσιο. Με κλίμακα από 0 έως 20 πήραμε τα παρακάτω:
από 0-10 ποσοστό 26,31%,
από 11-15 ποσοστό 19,29%,
από 16-19 ποσοστό 43,85%,
άριστα ποσοστό 10,52%.

Παρά το γεγονός ότι η βαθμολόγηση δεν υπήρξε ιδιαίτερα αυστηρή, ακόμη και αν λάβουμε υπ' όψιν μας τη σχετική "φασαρία" της τάξης, φαίνεται ότι ο λεγόμενος μαθηματικός αναλφαβητισμός υπάρχει και στο σχολείο μας.

Αν το φαινόμενο αυτό συνδυαστεί με ήδη εκφρασμένες γνώμες συναδέλφων, φιλολόγων κ.λπ. "ότι αρκετά παιδιά παρουσιάζουν αδυναμία να γράψουν και να εκφράσουν σωστά ό,τι σκέφτονται" ή "παρατηρούμε βασικά ορθογραφικά λάθη" κ.α. μπορεί να πει κανείς ότι ένα ποσοστό μαθητών δεν συγκεντρώνει ακόμη τις βασικές προϋποθέσεις για τη φοίτησή του στο γυμνάσιο. Σ' αυτό αν προσθέσουμε και δευ-

τερεύοντα χαρακτηριστικά όπως έλλειψη προσαρμογής σε ικανοποιητικό βαθμό, μειωμένη αισθητική αγωγή, κ.α. ο λεγόμενος μαθηματικός αναφαβητισμός που ανάφερα προηγούμενα επεκτείνεται και σ' άλλους τομείς και δεν δίνει και τόσο αισιόδοξη εικόνα για τη μελλοντική εξέλιξη ενός - ευτυχώς - ακόμη εύπλαστου υλικού.

Έτσι δημιουργούνται τα ερωτήματα “πώς και πότε θα μπορέσουν τα παιδιά να τα μάθουν αυτά;” ή “πώς θα τα βγάλουν πέρα με τις καινούργιες ανάγκες και τις μεγαλύτερες δυσκολίες που παρουσιάζει το γυμνάσιο;”.

Αβασάνιστα σκεπτόμενοι και επιπόλαιοι μπορούμε να πούμε ότι φταίνε οι δάσκαλοι στο δημοτικό, η κατάργηση της βαθμολογίας, των εξετάσεων, ότι οι καθηγητές δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους κ.λπ. Έτσι όμως αφήνουμε άθικτο το ίδιο το εκπαιδευτικό σύστημα να συνεχίζει την παραγωγή 9-10% αναλφαβήτων από το δημοτικό με στοιχεία του ίδιου του Υπουργείου Παιδείας. Ας μη κρυβόμαστε όμως, στη φύση του ίδιου του εκπαιδευτικού συστήματος, στον προσανατολισμό της παιδείας μας και γενικότερα στο κοινωνικό σύστημα βρίσκεται ο ένοχος όσο κι αν προσπαθεί να “κρύψει το κεφάλι του”.

Όμως εδώ θέλω να μιλήσω και για μερικά δεδομένα, περισσότερο πρακτικής φύσης, εν είδη άμυνας θάλεγα όπως α) την κατάργηση σχεδόν της δουλειάς στο σπίτι από τα πρώτα χρόνια της μαθητικής ζωής, β) η όλο και σε μικρότερο βαθμό χρησιμοποίηση του πρόχειρου σαν μέσου επεξεργασίας, δοκιμής εναλλακτικών λύσεων η επαλήθευση αποτελεσμάτων, γ) την όλο και λιγότερο χρησιμοποίηση της γραφής, με τη παροχή έτοιμων ασκήσεων και τη συμπλήρωση μόνο των αποτελεσμάτων στο βιβλίο, από όπου ρίχνονται και τα πρώτα σπέρματα της αδρανοποίησης

του μαθητή και της μετατροπής του σε παθητικό δέκτη. Μάλλον τα παραπάνω λειτουργήσαν αρνητικά και η χρησιμότητά τους με τον άλφα ή βήτα τρόπο θα πρέπει να επανεκτιμηθεί. Η ορθογραφία και μαζί από αισθητική άποψη εικόνα του τετραδίου, η ευκολία στο χειρισμό των πράξεων και πολλά ακόμη θέματα για να εμπεδωθούν και να γίνουν κτήμα στο κάθε μαθητή, χρειάζονται συχνή γραφή και πολλές επαναλήψεις ειδικά στις μικρές ηλικίες, όπου και η ικανότητα για αφομοίωση είναι μεγαλύτερη. Αν δεν γίνουν αυτά, είναι διπλάσιος ο χρόνος που θα καταναλώσει κάποιος αργότερα σε γυμνάσιο ή λύκειο για να μπορέσει να τα αποκτήσει και να τα καταφέρει τελικά.

Στις σημερινές συνθήκες βέβαια θα μπορούσε να πει κάποιος “μα γιατί να μάθουν για παράδειγμα να κάνουν πράξεις όταν καλύτερα και συντομότερα τις παίρνουν από τα κομπιούτερς;”. Χωρίς να θέλω να ανοιχτώ στο θέμα αυτό, χωρίς τις λεγόμενες βασικές γνώσεις πιστεύω ότι δεν υπάρχει ούτε η δυνατότητα για έλεγχο της ορθότητας του μηχανήματος, αλλά δεν μπορεί ακόμη και τη λειτουργία του να καταλάβει.

Πρέπει λοιπόν εδώ να τονίσουμε τη μεγάλη προσπάθεια, σκληρό αγώνα θα τον χαρακτηρίζα, που πρέπει να υπάρξει από δάσκαλο, οικογένεια, καθηγητή για να ξεπεράσουν τα εμπόδια που πολλοί μαθητές συναντούν με συνέπεια να θεωρούν τελικά τυπική διαδικασία την φοίτησή τους σε γυμνάσιο και παραπέρα στο λύκειο.

Το πιο μεγάλο βάρος της παραπάνω προσπάθειας φυσικά αφορά και την οικογένεια τουλάχιστον τα πρώτα χρόνια που το παιδί περνά τις περισσότερες ώρες του στο σπίτι. Και δεν μιλάμε μόνο για τους μορφωμένους γονείς, όλοι πρέπει να ενεργοποιηθούν στο

σύνολό τους. έχει αποδειχθεί πως το οικογενειακό περιβάλλον παίζει το καθοριστικότερο ρόλο στην ανάπτυξη και παραπέρα εξέλιξη του ατόμου. Όλα τα παραπάνω αποκτούν μεγαλύτερη σημασία εδώ στο χώρο της επαρχίας που ζούμε, με τη δεδομένη καθυστέρηση στο πνευματικό πολιτιστικό ψυχαγωγικό τομέα κ.λπ. πράγμα που θάλεγα ότι εξελίσσεται σε κοινωνική ανισότητα.

Το σχολείο δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο είναι ωραίο πράγμα, η μόρφωση, είναι απαραίτητο συστατικό για τον άνθρωπο σήμερα όποια κι αν είναι η δουλειά που τελικά θα επιλέξει. Για την ενίσχυση της άποψης αυτής γράφονται και αυτά τα στοιχεία και οι απόψεις, χωρίς να τρέφονται αυταπάτες σε σχέση με την εμβέλεια τους στους αρμόδιους

κρατικούς φορείς. Δεν είναι ο στόχος να θίξουν γονείς, μαθητές, δασκάλους κ.λπ. αλλά να αποτελέσουν αφορμή ενός προβληματισμού, μιας θετικής και καλόπιστης συζήτησης, μιας κάποιας τέλος πάντων κινητοποίησης όλων των φορέων, γονείς, μαθητές, δάσκαλοι, καθηγητές πολιτιστικοί σύλλογοι κοινοτικές αρχές και όλων όσων ενδιαφέρονται για τη πορεία της εκπαίδευσης εδώ στη νότια Ρόδο.

Παπαδάκης Στέλιος
Μαθηματικός

(Η δημοσίευση παρόμοιας εργασίας σε αθηναϊκή εφημερίδα ήταν ένας καλός σύμβουλος στην προσπάθειά μου αυτή.)

PREPARE YOUR CHILDREN FOR THE JOURNEY BACK TO GREECE

Education is an important element that encompasses the formative years of children. From ages 6 to at least 16, children are obliged and expected to attend school. School is a learning institution where students are trained mentally and physically to face the end result, the working world. Many will choose a vocation, many a college or university. The picture I have painted could imply to education in Ontario, maybe Quebec, but in this article the country dealt with is Greece. How these end results are reached differ, and this is the area I wish to deal with. The facts discussed will be of particular interest to the Greeks thinking of returning back to Greece. The Educational System of Greece has changed immensely from

say 20-30 years ago when many of our parents attended high school. Not so much the academic portion, as the social expectations. The Greeks returning to Greece are in store for 'culture shock'. They experience it when they first come to Canada, a new language, new customs, basically a new culture. They will experience it going back to Greece. New slang words have been introduced, and the culture has changed some what. To aid in this adjustment period the Greek government has organized schools for the students of Greek decent.

These schools are available to students from Australia, USA, South Africa and Canada. The purpose and goal of these schools is to educate and integrate children into the Greek Educational System. This in itself, is a task, for as mentioned before, students are arriving at these schools from different educational systems. Moreover, the expectations and aspirations of each of these students differ. Students are assessed by a written Greek examination where they are then placed into beginner, intermediate, or advanced level Greek classes. Before I continue to describe the schools, where I taught for one year, I would like to stress a few factors. It is very important for both students and parents to be aware that these schools are part of the Greek Educational System. They are not private or 'American Schools'. There is no tuition fee required and there is no affiliation with other private English speaking schools. The only difference between the Greek Schools and these schools are that lessons are taught in both English and Greek by qualified teachers of the English language. many times parents and students expect these schools to have the facilities and programs that the private schools of Athens offer. The difference is of course that at the private schools you also pay a tuition of at least 400.000 drachmas, per year per student. This is a little bit less than the average yearly income of a manual labour worker. Being realistic and pointing out exactly what schools will be like will be very helpful in the adjustment process of the children. Often students would ask me, 'where is the cafeteria, or the swimming pool, what about lockers, showers and hairdryers?' These things do not exist in Greek schools but there is a reason. First of all, students will not find the luxuries of the schools in Ontario. In fact, no comparison can be made, nor is it fair to make one. Pools

are not necessary, the ocean is near by. Cafeterias would be a waste of money, for the school day is approximately two hours shorter than here, therefore lunch is eaten at home. Large gymnasiums are also unnecessary. All sports and activities are played outside. Where in Ontario could you wear short sleeves on a February day outside, while playing basketball? The point I am trying to make is there are many positive elements to the schools of Greece. Many students enjoy being part of athletic teams which play a vital role in the student community. There are many similarities with the schools, here. Greece has a mandatory curriculum. The same subjects are taken by all students up until grade 11. This is different in Ontario, students have certain requirements but after that they are given options of selecting subjects in their area of interest. Only in grade 12, the final year of high school may a student in Greece select what area (δόση) they will go into, and again each area has designated subjects. The education the children receive is universal. The basics are taught, which may create problems for the new student. Not only will the child have to deal with learning Greek but also Ancient Greek, which seems to be an area of difficulty along with science, and maths. This by no means implies that Greek children are more intelligent but the educational system of Greece focusses on these areas at a much younger age. In Ontario the emphasis is placed at the high school level. These subjects must be taken by all, they can not be "dropped" as they are here.

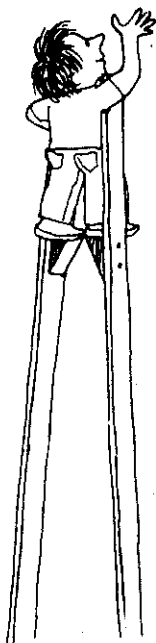
The big decision has been made. The plans are underway for the journey back to Greece. Parents, think of your children by preparing them for their new school. Prepare them before you leave and this will make the adjustment process much smoother. I will offer a few suggestions that I perceive as problem areas for the Greek Canadian student.

1. Hire a tutor for math and science up to a year before the departure date, and work on a grade or two above the child's grade level.
2. If children are not already enrolled in the Greek Community Schools, do so, If time is a factor, hire a teacher for lessons on the basics.
3. Portray Greece as it really is, do not over glamourize it in hopes that it will enthuse your children. (Perhaps parents can purchase a book on Greece and have the child read it or better yet, study it together. Make it a family affair.
4. Point out that Greeks tend to speak loudly. If the teacher does this, it by no way implies that they are mad or making fun (Even Civil Servants will act in this manner. Remember the Socialization methods are different. Canada rewards people who are polite, patient etc)
5. Explain customs ie. Prayers, National holidays, religious holidays and the behaviour expected of them at these events.
6. Many times there is no actual homework assigned. This does not mean that there is no work to be done. Students are expected to do a lot of studying on their own without being told. Many students attend extra classes in the evening (φροντιστήρια).
7. Make sure transcripts from Canadian Schools are stamped and translated at the Greek Embassy, including marks, certificates, grades completed etc., to ensure faster acceptance to these schools. Please note, there are waiting lists at these schools so please apply early and make sure all documents are in order.

Parents can help teachers but more importantly their children by getting involved in the parents associations. The groups consist of parents meeting frequently to discuss money, books, schools etc. Many times, teachers are invited to share in their expectations from the children. Parents choosing to get involved will benefit by understanding the system and what their children are experiencing. These children are the future and happy children make happy adults. The secret to success is to make the best of each situation. Good luck...

Debbie Hatziadiakos - Zanettoullis

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Σήμερα στις στήλες του περιοδικού μας θα γράψω παιχνίδια για τα παιδιά.

Το παιχνίδι είναι η χαρά της ζωής για τα παιδιά, γιατί όταν παίζει φαντάζεται πως εκείνη την ώρα είναι παντοδύναμο και χαίρεται βαθιά το κάθε δευτερόλεπτο της ζωής.

Όταν προσπαθήσουν να του χαλάσουν το παιχνίδι είναι μισητοί και εχθροί του.

Εδώ η μητέρα θα βάλει τα πρώτα θεμέλια να παρακολουθεί το παιδί της και τα παιχνίδια του.

Δεν πρέπει το παιδί να δέχεται υπερφόρτωση στα παιχνίδια του, ούτε πάλι πρέπει να είναι τα παιχνίδια του τέτοια που να φτιάχνουν παιδιά μαλθακά και άβουλα. Πέρα από τα ατομικά παιχνίδια που γίνονται με την επίβλεψη των γονιών υπάρχουν και τα παιχνίδια της γειτονιάς. Και εδώ νομίζουμε χρειάζεται παρακολούθηση γιατί το παιδί μπορεί να διατρέξει πολλούς κινδύνους. Για να χορτάσει λοιπόν το παιδί παιχνίδι, αλλά και για να ξεφύγει από τους κινδύνους κατά την ώρα του παιχνιδιού είναι ανάγκη να βρεθεί κοντά το παιδί ο δάσκαλος.

Ο δάσκαλος κυρίως με το παιχνίδι, τη γυμναστική θα πετύχει να μορφοποιήσει να κατασκευάσει και να πλάσει το παιδί. Ό,τι του μαθαίνει να είναι παιχνίδι ή κάθε γνώση πρέπει να προσφέρεται με παιχνίδι. Αλλά δεν αποβλέπουμε τόσο την θεωρητική τελείωση του παιχνιδιού.

Σ' αυτό θα βοηθήσουν και τα μαθήματά του. Εδώ μας ενδιαφέρει η δημιουργία γερού κορμιού που θα χρησιμεύσει για σκήνωμα καθαρού μυαλού και αγαθής και ενάρετης ψυχής.

Δεν θα αναφερθώ στο βασιλιά των σπορ, το ποδόσφαιρο και το δημοφιλέστερο τώρα τελευταία, μπάσκετ.

Ούτε θα αναφερθώ στα δικά μας παιδικά παιχνίδια (σβούρες, μπίλλιες κ.λπ.) που καλό θα ήταν με τη βοήθεια του συλλόγου να τα δείξουμε στα σημερινά παιδιά.

Τα αγαλματάκια

Όπως είναι τα παιδιά συντεταγμένα για τη γυμναστική ή για κάποιο παιχνίδι τους, τους λέμε να φύγουν τροχάδιν με το πρώτο σφύριγμα. Με το δεύτερο που θα ακούσουν το κάθε παιδάκι θα πάρει μια στάση αγάλματος. Και πάλι το ίδιο.

Θα σου αρπάξω την ουρά

Όλα τα παιδιά κρεμούν στο πίσω μέρος της ζώνης τους ένα μαντήλι ή κορδέλα. Απαγορεύεται να το δέσουν ή να το καρφισώσουν.

Με το σφύριγμα τρέχουν όλα τα παιδιά να αρπάξουν το μαντήλι του άλλου χωρίς όμως να του πάρουν το δικό τους.

Νικητής είναι εκείνος που θα συγκεντρώσει περισσότερα μαντήλια (ουρές) μέσα σε ορισμένα λεπτά της ώρας.

Η μπάλλα περιστρέφεται

Τα παιδιά σχηματίζουν κύκλο διαμέτρου 5 μ. - 7 μ. και στέκονται όρθια. Ένα παιδί μένει στο κέντρο του κύκλου. Με το παράγγελμα το παιδί που βρίσκεται

στο κέντρο κύκλου αρχίζει να περιστρέφει χαμηλά κάτω από τα πόδια των παιδιών κύκλου μια μπάλλα που είναι δεμένη σε ένα σχοινί.

Τα παιδιά πηδούν για να αποφύγουν την μπάλλα να μην τους κτυπήσει.

Όποιο κτυπηθεί βγαίνει έξω και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Στο νερό

Τα παιδιά στέκονται όρθια πίσω από ένα κύκλο που έχουμε χαράξει, στο έδαφος. Όταν ο δάσκαλος φωνάξει “στο νερό” πηδούν όλα τα παιδιά στον κύκλο. Όταν φωνάξει “στεριά” πηδούν όλα έξω. Χάνει το παιδί εκείνο που θα κάνει το αντίθετο ή όταν είναι στο νερό και ακούσει πάλι νερό βγει έξω στη στεριά και αντιθέτως.

Ο Κροταλίας

Όλα τα παιδιά δένουν μ' ένα μαντήλι τα μάτια τους εκτός από ένα που είναι ο κροταλίας. Το παιδί αυτό κρατάει ένα κονσερβοκούτι που έχει μέσα πετραδάκια. Με το παράγγελμα ψάχνουν να βρουν τον κροταλία και να το κτυπήσουν οδηγούμενοι από το κτύπημα του κουτιού. Όποιος τον κτυπήσει πρώτος γίνεται κροταλίας. Ο κροταλίας αν δεν έχει κουτί μπορεί να κτυπάει συνέχεια τις παλάμες του.

Δρόμος τυφλών μετ' εμποδίων

Το παιχνίδι αυτό παίζεται κυρίως στο ύπαιθρο. Διαγωνίζονται τρία έως έξι παιδιά συγχρόνως. Τοποθετούμε διάφορα αντικείμενα πέτρες κουτιά βιβλία τζάντες κ.λπ σε τρία με πέντε μέτρα απόσταση το ένα από το άλλο, σε μια ευθεία και καλούμε τα παιδιά να τα περάσουν δοκιμαστικώς προτού τους δέσουμε με ένα μαντήλι τα μάτια. Έπειτα τους

δένουμε τα μάτια και αφαιρούμε συγχρόνως τα αντικείμενα χωρίς να μας αντιληφθούν. Τα υπόλοιπα παιδιά ξεκαρδίζονται στα γέλια.

Οι καραμέλλες

Τα παιδιά σχηματίζουν δύο ή περισσότερες ομάδες οι οποίες είναι παράλληλες σε απόσταση 5 μ. η μια από την άλλη. Με το παράγγελμα ξεκινούν τα πρώτα παιδιά της κάθε ομάδος πηδούν ένα παιδάκι που είναι γονατισμένο σε απόσταση 7 - 8 μ. από την αφετηρία (όσες ομάδες τόσα παιδάκια γονατισμένα) μετά περνούν κάτω από τα πόδια άλλου παιδιού που στέκεται όρθιο μετά από 7 - 8 μ. μετάπηδούν πάλι ένα γονατισμένο παιδί σε 7 - 8 μ. και φθάνουν μετά 7 - 8 μ. στο τέρμα όπου ξαπλώνουν και με τα χέρια στηριγμένα (πρηνή θέση) παίρνουν με το στόμα μια καραμέλλα μέσα από ένα δίσκο (πίατο) που τις έχουμε τοποθετήσει και είναι για όλα τα παιδιά που θα τρέξουν. Η επιστροφή γίνεται χωρίς πέραςμα εμποδίων. Με το κτύπημα της παλάμης ξεκινάει το δεύτερο παιδί κ.ο.κ. Νικήτρια είναι η ομάδα που θα τερματίσει πρώτη.

Σκυταλοδρομίες

Οι σκυταλοδρομίες είναι πολύ αγαπητά παιχνίδια και θα πρέπει να τις προσέχουμε. Είναι δρομικά παιχνίδια και σαν τέτοια καλλιεργούν το ομαδικό πνεύμα, τη συνεργασία, την ετοιμότητα, την παρατηρητικότητα, την ταχεία αντίληψη κ.λπ. Σκυταλοδρομίες έχουμε τις αθλητικές 4Χ80, 8Χ50, 4Χ100 και τις σκυταλοδρομίες “κατ' αντιζυγίαν” η μια ομάδα απέναντι στην άλλη ή και περισσότερες ομάδες. Και μπορούν να μεταφέρουν (μπάλλα, μαντήλι, σκυτάλη)

Γιάννης Εγγλέζος

Πώς έσβησε ένα ειδύλλιο ...

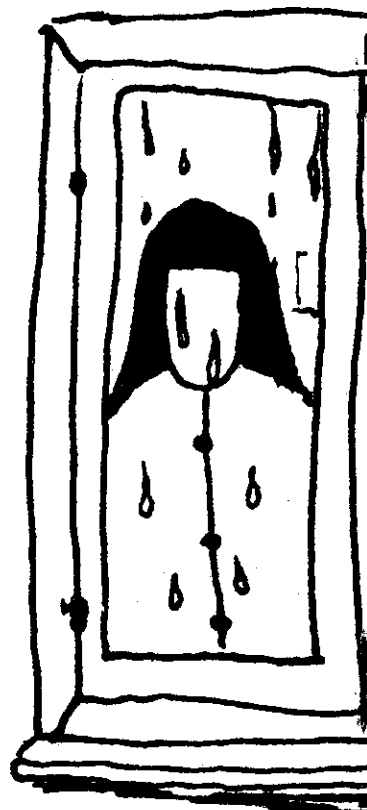
Ζοφερή ατμόσφαιρα βαραίνει ακόμα την ανθρωπότητα. Ο απόηχος του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου, παρόλο που πέρασαν κάμποσα χρόνια, δεν έσβησε ολότελα. Οι καταστραμμένες χώρες άρχισαν σταδιακά, μα σταθερά το έργο της ανόρθωσης. Ωστόσο το έργο αυτό της αναδημιουργίας, που άρχισε από τα μεγάλα αστικά κέντρα, δεν πρόλαβε να φτάσει στην επαρχία και ιδιαίτερα στα χωριά. Η ζωή στα χωριά εξακολουθεί να είναι το ίδιο δύσκολη και τραγική. Οι δουλειές είναι ανύπαρχτες. Οι χωρικοί οικογενειάρχες προσπαθούν να εξασφαλίσουν τον επιούσιο άρτο, καλλιεργώντας την άγονη γη με το πρωτόγονο αλέτρι και υνί. Το φάσμα της πείνας και της μιζέριας απειλεί από παντού. Προσπαθούν να βρουν κάποια διέξοδο στην ένδειά τους. Μοναδική τους λύση η μετανάστευση. Ίσως το άγνωστο τους ανοίξει τις πόρτες μιας καλύτερης ζωής, μιας ανθρώπινα υποφερτής βίωσης. Κι όμως μέσα σ' αυτό το ανιαρό χωριάτικο κλίμα, η αγάπη δεν χάθηκε. Δυο παιδιά, δυο χωριατόπουλα αγαπήθηκαν βαθιά. Η φτώχεια και η κακομοιριά, όσο έντονη κι αν ήταν, δεν στάθηκε φραγμός, στο πηγαίο αίσθημά τους. Αρχικά ο δεσμός τους ήταν αγνός κι ανυστερόβουλος. Ένας δεσμός τίμιος, ειλικρινής καθαρά χριστιανικός. Με τον καιρό όμως μεγάλωσε, θέριψε, φούντωσε. Η αγάπη των δύο νέων, του Αριστοτέλη και της Ευτέρπης, έσπασε τους φραγμούς του κρυφού παραδοσιακού έρωτα. Η αγάπη τους κατάντησε κοινό μυστικό. Όλοι στο χωριό από τον πιο μικρό μέχρι και το γέρο, ήξεραν για το δεσμό αυτό. Τα κουτσομπολιά έδιναν κι έπαιρναν.

“Ο Αριστοτέλης και η Ευτέρπη αγαπιούνται τρελά. Σίγουρα έχουν γνωρίσει όλα τα μυστικά του έρωτα”, έλεγε μια μεσήλικη γυναίκα.

“Όπωςδήποτε πρέπει να παντρευτούν, γιατί εκεί που έχουν φτάσει, αν κάποτε τα χάλασουν, θα μείνουν στο ράφι”, απαντούσε

μία τριαντάρα. Και μια άλλη της παρέας διαπίστωνε στερεότυπα. “Πώς θα ζήσουν με κοπανιστό αέρα; Με το αλέτρι και το μαντρί δε βγαίνει μεροκάματο”.

Μπροστά σ' αυτή την αδυσώπητη κατάσταση ο Αριστοτέλης πήρε την μεγάλη απόφαση. Κάλεσε στο σπίτι την αγαπημένη του, μια μέρα που απουσίαζαν οι γονείς του και της είπε:

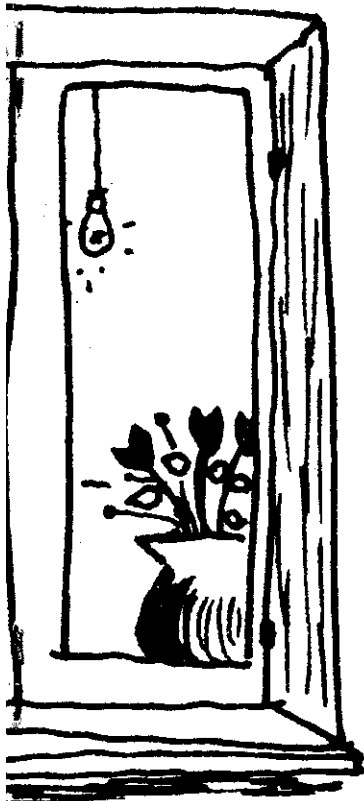

“Αγαπημένη μου Ευτέρπη, με τη φτώχεια και τη μιζέρια που δέρνει το χωριό μας, δεν μπορούμε να ζήσουμε. Και πολύ περισσότερο να παντρευτούμε και να δημιουργήσουμε οικογένεια. Μένοντας σ' αυτόν τον έρημο τόπο, η ζωή μας θα κυλήσει άνοστα και δυστυχισμένα. Το ίδιο θα συμβεί και με τα παιδιά μας για όλη τους τη ζωή. Λέω λοιπόν

να ξενιτευτώ. Θα πάω στην Αυστραλία. Θα δουλέψω σκληρά. Και άμα εξοικονομήσω πολλά χρήματα, τότε θα επιστρέψω στο χωριό, για να παντρευτούμε”.

“Βρίσκω σωστή την απόφασή σου, γλυκέ μου, απάντησε η κοπέλα. Τις ίδιες σκέψεις έκανα κι εγώ στο μυαλό μου, εδώ και κάμποσες ώρες. Έτσι θα γνωρίσουμε κι εμείς μια άσπρη μέρα. Άμε στο καλό, κι ο Θεός πάντα μαζί σου”.

Ορκίστηκαν αμοιβαία πίστη στην αγάπη τους και χωρίστηκαν κλαίοντας και πίνοντας το πικρό ποτήρι της ξενιτιάς.

Κάποιο συννεφιασμένο πρωινό του Απρίλη ο Αριστοτέλης έφυγε για την μακρινή Αυστραλία. Πέρασε στερήσεις και κακουχίες προσπαθώντας να στεριώσει σε κάποια δουλειά επικερδή και αξιοπρεπή. Και τα κατάφερε με την επιμονή και την προκοπή του. Η αγάπη των δύο νέων διατηρήθηκε με την αδιάλειπτη αλληλογραφία. Γνώρισε

μάλιστα μια καινούργια όψη την όψη της πλατωνικής αγάπης, που την έθρεψε η πίκρα του ξεριζωμού και η νοσταλγία της επιστροφής. Πέρασαν δέκα χρόνια από την ημέρα του αβάσταχτου χωρισμού των δύο αγαπημένων νέων.

Ξαφνικά όλα άλλαξαν, πήραν στροφή 180 μοιρών. Ο Αριστοτέλης έμπλεξε με άσχημες παρέες, παρασύρθηκε. Χώθηκε στο βούρκο, της βρωμιάς και της ακολασίας. Άρχισε να ξενυχτά, να πίνει, να χαρτοπαίζει μέχρι που ξέχασε και τον ίδιο του τον εαυτό. Ξέχασε τους όρκους και τις υποσχέσεις που έδωσε στην Ευτέρπη. Η μνήμη του την ξέγραψε ολότελα. Καμιά προσπάθεια για τη θύμηση και την ενόρασή της.

Κι εκείνη τον περίμενε τον περίμενε καρτερικά, μη ξεχνώντας ούτε στιγμή τον άντρα των ονείρων της. Κι ενώ χάθηκαν τα ίχνη του αγαπημένου της και δεν ήξερε αν ζούσε ή πέθανε, εξακολουθούσε να τον επιμένει. Δεν είχε μάπα να κοιτάξει άλλον άντρα του χωριού της. Μα ούτε και οι λιγοστοί άντρες έδειχαν ενδιαφέρον γι αυτήν, γιατί ήξεραν την κατάντια της. Τα χρόνια που πέρασαν έγιναν αιτία να χάσει κάτι από την παλιά της αίγλη και ομορφιά. Ο χρόνος έφθειρε τα κάλλη και την κορμοστασιά της. Σ’ όλα αυτά έπαιξε το ρόλο του και ο πόθος της αναμονής του αγαπημένου της, η νοσταλγία της επιστροφής του. Η Ευτέρπη ζει ακόμα, μα όπως το προαισθάνθηκαν οι κουτσομπόλες του χωριού, έμεινε στο ράφι. Το ειδύλλιο της Ευτέρπης δεν είναι το μοναδικό στο χωριό, όπου παρουσιάστηκε, φούντωσε, πέρασε τις φάσεις που γνωρίσαμε και τελικά καταστράφηκε.

Είναι ένα φαινόμενο συνηθισμένο, όχι μόνο στα χωριά της υπαίθρου αλλά και στις μικρές πόλεις της επαρχίας. Να λοιπόν πώς έσβησε ένα ειδύλλιο. Η μετανάστευση πολλές φορές ωφελεί κι άλλες βλάπτει.

Πότε φέρνει καλά και πότε κακά.

Η ιστορία αυτή είναι σχεδόν αληθινή και έλαβε χώρα στο χωριό Ασκληπιείο. Τα πρόσωπά της είναι φανταστικά.

Αλέξιος Πλαστρούγγης

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ...

Καλυθιές Ρόδου 2 Ιουλίου 1989
Μορφωτικό & Εξωραϊστικό Σύλλογο Ασκληπιείου

Κύριε Πρόεδρε,
από τα “Καθημερινά - Πολιτιστικά” της 30.6.1989 του κ. Παράσχου Παρασού στη “Ροδιακή” με χαρά μου πληροφορήθηκα για το Σύλλογό σας και το τετραμηνιαίο περιοδικό σας.

Με την ελπίδα και ευχή στα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου σας να υπάρχουν και φερέλπιδες νέοι - όπως τους αποκαλούσαμε τα παλιά καλά χρόνια - σπεύδω σαν κοντοχωριανός αλλά και σαν άνθρωπος που εκτιμούσε και εκτιμά τους καλούς Ασκληπιενοί, να σας συγχαρώ με αληθινή συγκίνηση και να σας ευχηθώ ευόδωση των δικών σας σκοπών.

Αυτά τα δύο, ίδρυση Συλλόγου και έκδοση περιοδικού μου έφεραν στη μνήμη τη παρουσίαση στα 1932, πριν ολοκληρω 57 χρόνια, μιας θεατρικής παράστασης στο χωριό σας, που εικοσάρης τότε, παρακολούθησα και αισθάνθηκα την ανάγκη να κάμω τη σχετική δημοσίευτη κριτική. Συνεργαζόμουν με τη “Ροδιακή” του μακαρίτη Μανώλη Καλαμπίχη, αλλά δεν θυμάμαι για ποιο λόγο δεν έστειλα το χειρόγραφο της θεατρικής κίνησης και κριτικής που είχα γράψει στη γλώσσα της εποχής, ούτε καθαρεύουσα ούτε δημοτική.

Σας το αποστέλλω καθαρογραμμένο για να σας τονίσω ότι το χωριό σας έχει πολιτιστική παράδοση, που εθεμελιώθη από τον αείμνηστο γιατρό και άνθρωπο Σταμάτη Διακομανώλη. Την ίδια περίπου εποχή εδίδετο και στο Βάπι παράσταση με το έργο “ο Καραγκιόζης” του Θεόδωρου Συνοδινού που είχαν επιμεληθεί και διδάξει ο επίσης γιατρός και άνθρωπος αείμνηστος Μιχάλης Εμμανουήλ. Πέραν όμως από την πολιτιστική αξία των θεατρικών παραστάσεων, πρέπει να επισημάνουμε και την εθνική σκοπιμότητα αυτών των εκδηλώσεων κατά την εποχή της ιταλοκρατίας.

Ευχόμενος και πάλι επιτυχία και συνέχιση του πολιτιστικού σας εγχειρήματος σας χαιρετώ και διατελώ.

Με τιμή
Γεώργιος Διακοσάββας

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Βάτι, 20 Οκτωβρίου 1932

Την παρελθούσαν Κυριακήν επαίχθη από σκηνης εις το χωριόν Ασκληπειός το τρίπρακτο δράμα του Ακαδημαϊκού κ. Γρηγ. Ξενοπούλου “Στέλλα Βιολάντη”.

Από καθήκον, γιατί καθήκον καθενός μας είναι να παρακολουθεί και να συμβάλλει στην επιτυχίαν τοιούτων πρωτοβουλιών, όταν μάλιστα αυτά λαμβάνουν χώραν στα χωριουδάκια μας, και από περιέργεια τί μπορεί να αποδώσει η γενναία ψυχή των χωρικών μας, παρέστη και ο υποφαινόμενος.

Πραγματική έκπληξις υπήρξεν η πρώτη μας εντύπωσις. Αφθαστη σε φυσικότητα και συναίσθηση του ρόλου της η δ. Ρηνιώ Καμπανάρη ως Στέλλα.

Η ωραία αυτή χωριατοπούλα ηγνόησε και υπεδύθη τελείως ως και τη μικρότερη λεπτομέρεια του ρόλου της. Υπεδύθη πραγματικά την επαναστατημένη και ποθούσα χειραφέτημένη κόρην. Εξωτερικένεσε επιτυχέστατα τον πόνον του στρώκου μαρτυρίου της.

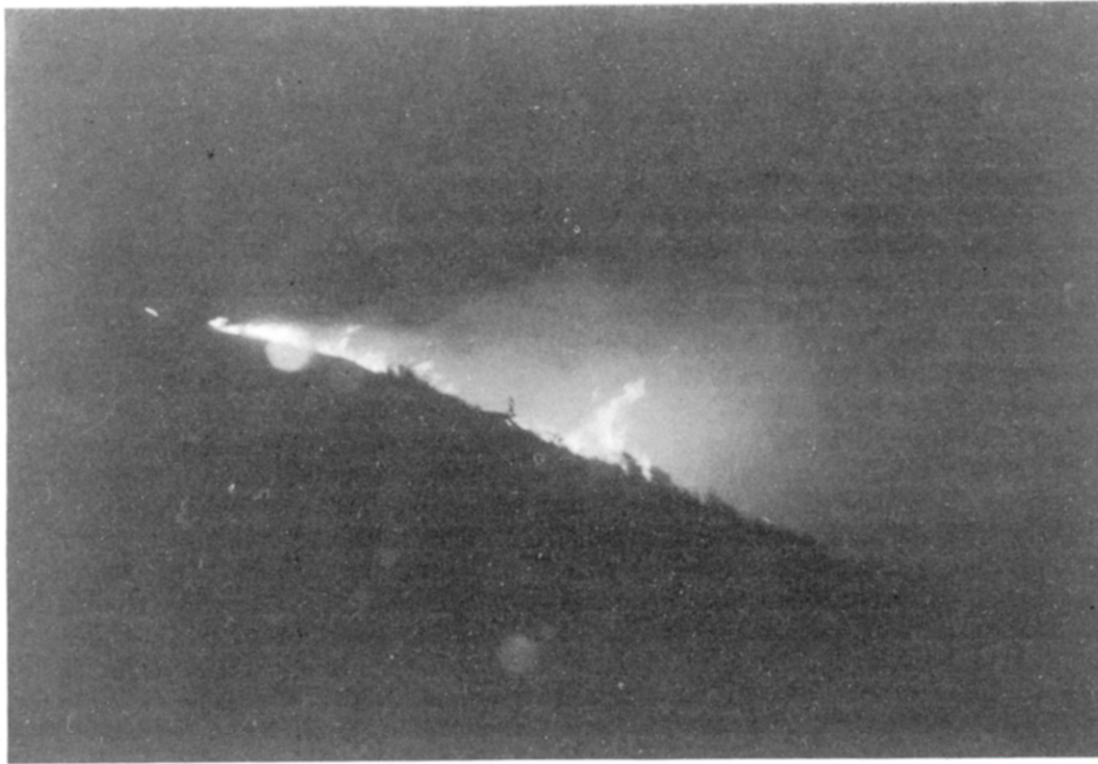
Όμορφες και επιτυχημένες αι μεταπτώσεις του κ. Παναγιώτη Νύχη ως Παναγιώτη Βιολάντη. Απέδωσε πολύ καλά το ρόλο του απολυταρχικού Πατέρα.

Επιτυχείς επίσης ο κ. Ιωάννης Κούρτης ως Νταντής, η δ. Δικαία Νύχη ως θεία Νιόνια, ο κ. Βασίλειος Πελεκάνος ως Χρηστάκης Ζαμάνος και η δ. Μαρία Κλεφτοπούλα ως κυρία Βιολάντη.

Τα θερμά μας συγχαρητήρια εις τον διδάξαντα το έργον φιλοπρόδοον ιατρόν κ. Σταμάτιον Διακομανώλην, που ουδενός κόπον εφίοθη, προκειμένου να παρουσιάση κάτι το όμορφο και συναρμολογημένο, στους ερασιτέχνες νέους και νέας που τόσον συνέβαλαν στην επιτυχίαν του έργου, ιδιαιτέρως δε τον άδολο θαυμασμό μας στη βοσκοπούλα Ρηνιώ Καμπανάρη.

Γιώργος Διακοσάββας

ΧΑΜΕΝΟΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΙ

Η σημερινή παγκόσμια οικολογική κατάσταση μοιάζει με εφιάλτη. Η ανθρωπότητα ολόκληρη θυμίζει την κλασική περίπτωση εκείνου που πριονίζει το κλαδί ενός δένδρου πάνω στο οποίο κάθεται. Και ενώ έχει αντιληφθεί ότι η πράξη του είναι καθαρή αυτοκτονία, συνεχίζει σαν μανητισμένος την τρέλα του, νομίζοντας ότι δεν κινδυνεύει ακόμα άμεσα.

Για να δούμε λοιπόν ποιοί είναι αυτοί οι χαμένοι παράδεισοι σε παγκόσμια κλίμακα και μετά σε τοπική.

1. Τα δάση που καταστρέφονται στην Νότια Αμερική και κυρίως στην περιοχή του Αμαζονίου, για να δώσουν τόπο σε καλλιέργειες, για να κάνουν εξαγωγές ξυλείας και για άλλες εκμεταλλεύσεις της γης, εξαφανίζουν τους λιγοστούς πλέον πνεύμονες του πλανήτη μας.

2. Το πετρέλαιο που αποτελεί βασική κινητήρια δύναμη για την ευημερία της ανθρωπότητας, πολλές φορές από τραγικά λάθη ή ατυχήματα ρέει άφθονο, καταστρέφοντας τους ωκεανούς και τις ακτές σε παρθένα μέρη.

Πριν έξι λοιπόν μήνες ένα Αργεντίνικο πετρελαιοφόρο βούλιαξε στον κόλπο του Παραδείσου -τί ειρωνεία- κοντά στην Ανταρκτική.

Μια τεράστια πετρελαιοκηλίδα απλώθηκε ανελέητα πάνω στα καθαρά νερά της Ανταρκτικής, απειλώντας με αφανισμό εκατομμύρια από τους αθώους και ανύποπτους κατοίκους της περιοχής.

Πιγκουίνοι, φώκιες, θαλάσσιοι ελέφαντες, φάλαινες και κάθε είδους ψάρια και οστρακοειδή πληρώνουν το τίμημα στα ανθρώπινα εγκλήματα.

Και σαν να μην έφθανε αυτό πριν δύο μήνες, το ίδιο περιστατικό επαναλαμβάνεται σαν από σατανική σύμπτωση, ίσως με τραγικότερες ακόμη συνέπειες.

Ένα σούπερ τάνκερ, αμερικάνικο αυτή τη φορά, προσάραξε σε ύφαλο κοντά στις δυτικές ακτές της Αλάσκας. Οι λίγοι κάτοικοι των ψαράδικων χωριών της περιοχής, έχουν γίνει θεατές και θύματα της μεγαλύτερης οικολογικής καταστροφής που συνέβη ποτέ στην επικράτεια.

Τα μεγαλεπήβολα σχέδια “επείγουσας ανάγκης” των εταιριών που αντλούν το πετρέλαιο, υποτίθεται ότι θα έμπαιναν αυτομάτως σε λειτουργία, αποδείχθηκαν σαπουνόφουσκες. Είναι σαν να προσπαθείς να αδειάσεις ένα πλημμυρισμένο δωμάτιο με ένα κουταλάκι τσαγιού.

3. Το Τσέρνομπιλ είναι μια πρόσφατη περίπτωση οικολογικής καταστροφής από την ανεξέλεκτη πυρηνική ενέργεια. Η πυρηνική ενέργεια βέβαια είναι μια πολύ καλή μορφή ενέργειας, αλλά όπως δείχνουν τα πρόσφατα παραδείγματα δεν είμαστε σε θέση ακόμη να την ελέγξουμε πλήρως.

4. Η τρύπα του όζοντος που δημιούργησαν τα αέρια χημικά απόβλητα, έχει μέγεθος τριών ελβετιών και συνεχίζει να μεγαλώνει με φρενέτο ρυθμό. Τα αποτελέσματα βέβαια είναι πιο άσχημα, διότι δημιουργείται το λεγόμενο “φαινόμενο του θερμοκηπίου”, δηλαδή η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη μας κατάμερικούς βαθμούς Κελσίου, με αποτέλεσμα το κλίμα της

γης να γίνει πιο ζεστό και να λιώνουν σιγά-σιγά οι πάγοι στους πόλους για να πλημμυρίσουν κατόπιν πολλές παραθαλάσσιες χώρες της γης.

Πέρα βέβαια από τους χαμένους παράδεισους σε παγκόσμια κλίμακα υπάρχουν και οι τοπικοί.

Ποιός μπορεί να ξεχάσει τις μεγάλες φωτιές που συντελέστηκαν στο νησί μας.

Η πρώτη το 1974, κατέστρεψε το μεγαλύτερο δάσος της Ρόδου και η δεύτερη το 1988 κατέστρεψε πάνω από 200.000 στρέμματα γης, με αποτέλεσμα να χαθεί ένα μεγάλο μέρος της χλωρίδας και πανίδας του τόπου μας.

Τί μας έμεινε λοιπόν μετά από όλα αυτά;

Μια καψαλισμένη χώρα, γυμνή από θάμνους και δένδρα, χωρίς παλιά και ζώα, ένας τόπος που μοιάζει περισσότερο με σεληνιακό τοπίο παρά με γήινο.

Ας μη μείνουμε λοιπόν ασυγκίνητοι στις μεγάλες οικολογικές καταστροφές που γίνονται στο κόσμο μας.

Ας γίνουμε μέλη στις τοπικές οικολογικές οργανώσεις.

Ας φωνάξουμε δυνατά να μας ακούσουν τα λεγόμενα “υψηλά ιστάμενα πρόσωπα” των μεγάλων χωρών να κάνουν ό,τι μπορούν για να σταματήσουν επιτέλους οι μεγάλες οικολογικές καταστροφές του πλανήτη μας, για να μην κλάψουμε ξανά για άλλους χαμένους παράδεισους.

Μανώλης Αλεξίου Πλαστρούγγης

ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ

του Σταμάτη Σοφού

Η αγανάκτηση και ο αποντροπιασμός που αισθάνομαι για την **αισθητική** και **πνευματική** κατάπτωση που υπάρχει στο χωριό μας είναι ο λόγος που αποφασίζω για πρώτη φορά να αναφέρω και γραπτά τις σκέψεις μου μέσω του περιοδικού μας.

Δεν θα σταθώ στο πρόβλημα του δρόμου Ασκληπιείο - Κιοτάρι, στο πρόβλημα της ύδρευσης, στην αναποτελεσματικότητα του φραγμού για τα κατσίκια, στα σκουπίδια κ.α. γιατί το δικό μου θέμα είναι -η αισθητική και πνευματική μας κατάπτωση. Μια άλλη ματιά δηλαδή -ίσως φωτογραφική- σε κάποια προβλήματα που οι κάθε λογής "άρχοντες" μας τα έχουν παραβλέψει.

Δεν ζητώ εδώ και τώρα να αποδοθούν ευθύνες, αλλά να καταλάβουμε όλοι το μέγεθος των προβλημάτων αυτών και να σκεφτούμε τί πρέπει να κάνουμε.

- Πάμε μια βόλτα στο χωριό

Επιμένουμε να το λέμε γραφικό, παραδοσιακό. Η θέση του η ίδια, η αρχαιότητά του και το γούστο κάποιων προγόνων μας του δίνουν αυτούς τους χαρακτηρισμούς. Όμως η φυσική φθορά και ο χρόνος φέρνουν σιγά-σιγά την ερήμωση και την καταστροφή, γιατί εμείς οι ίδιοι ούτε καν συντηρούμε τα παλιά, ούτε βέβαια το εξωραϊζουμε με κάτι ανάλογα όμορφο.

Προτάσεις ειπώθηκαν κατά καιρούς πολλές, αλλά τίποτε στην πράξη. Λέγαμε για καθάρισμα των παλιών σπιτιών και αν δεν υπήρχε ιδιοκτήτης να δημιουργηθούν μικρές εστίες πράσινου με καθιστικά. Λέγαμε για δενδροφύτευση και για πλακόστρωση ώστε να αποκτήσει πάλι το χωριό τη χαμένη γραφικότητά του.

Ο πρόσφατος χαρακτηρισμός του χωριού μας σαν παραδοσιακού σημαίνει βέβαια ότι κάθε νέο κτίσμα θα πρέπει να πληρεί τους στοιχειώδεις όρους του παραδοσιακού ρυθμού του χωριού. Πότε όμως εξετάστηκε αν τηρούνται πράγματι οι όροι αυτοί;

Πολλοί λένε πως σ' αυτό το χωριό ό,τι πάει να γίνει αφήνεται μισό.

Λαμπρό παράδειγμα το έρημο "παλιό σχολείο" ή όπως θέλουμε να το κάνουμε Πολιτιστικό Κέντρο. Η πρόσφατη άρνηση του Κοινοτικού Συμβουλίου να εγκρίνει άμεσα τη μελέτη πρόταση της Τ.Υ.Δ.Κ. για τη διάθεση του 1,5 εκ. δρχ. στην προμήθεια των επίπλων (καρέκλες, τραπέζια, σκηνή για θεατρικές παραστάσεις, βιβλιοθήκη, ράφια κ.λπ.) έρχεται να τεκμηριώσει τον ισχυρισμό μου αυτό. Ο Μορφωτικός Σύλλογος κατάντησε τελικά να ζητιανεύει χρήματα από την Κοινότητα και να βρίσκει συνεχώς την άρνησή της. Δεν κάνουμε επαιτεία Πρόεδρε και σύμβουλοι της Κοινότητας (πλην ενός). Να προσφέρουμε θέλουμε επιτέλους κάτι που έχει άμεση ανάγκη το χωριό, το Πολιτιστικό του Κέντρο.

Πάμε στο γήπεδο μπάσκετ και αυτό ημιτελές, το δε γήπεδο ποδοσφαίρου ... ε μα αφού δεν έχουμε ομάδα. Μα πως θα δώσουμε κίνητρα στα παιδιά να αθληθούν αφού δεν έχουμε τους κατάλληλους χώρους; Μα τί επιτέλους περιμένουμε;

Πρόσφατα ανακοινώθηκε ότι επιδοτούνται για επισκευή και συντήρηση με το ποσό των 33.700.000 δρχ. από τη Γ.Γ.Α. διάφορα γήπεδα ποδοσφαίρου (σχεδόν όλων των χωριών) της Ρόδου τα ερωτήματα που μου δημιουργήθηκαν ήταν δύο: γιατί να μην συμπεριλαμβάνεται στον κατάλογο και το δικό μας γήπεδο; (μήπως δεν κάναμε καθόλου ενέργειες;) και γιατί τόσα πολλά χρήματα για ποδόσφαιρο και για πολιτιστικά μερικά ψίχουλα;

Στη διάρκεια της φετινής σχολικής χρονιάς διοργανώθηκαν από τους μαθητές του Γυμνασίου Λυκείου Γενναδίου δύο όμορφες, ζεστές εκδηλώσεις. Μια ομαδική έκθεση φωτογραφίας και μια εκδήλωση αφιερωμένη στη ζωή και το έργο του Παντελή Ευθυμίου. Αν και υπήρξαν οι ανάλογες ανακοινώσεις και προσκλήσεις οι Ασκληπενοί μικροί και μεγάλοι έλαμψαν με την απουσία τους. Κι όμως στις χοροεσπερίδες του Λυκείου οι περισσότεροι ήταν Ασκληπενοί.

Η αναφορά μου αυτή στο Γυμνάσιο - Λύκειο Γενναδίου είναι αρκετή για να δειχθεί το μέγεθος της αδιαφορίας μας σε κάθετί που έχει σχέση με τη γνώση και τη δημιουργία. Παιδιά, νέοι, μεγάλοι που μέινετε παιδιά τί έχουμε να δείξουμε εμείς σ' αυτό τον ευαίσθητο χώρο;

Μα έχουμε μεγάλο ποσοστό "μορφωμένων". Αλλά αλήθεια, τί γίνεται μ' όλους αυτούς;

Τί δώσανε απ' όσα πήρανε απ' το πανεπιστήμιο στη νεολαία και γενικότερα στο χωριό;

Μήπως μόνο το κυνήγι μιας εύκολης και άνετης ζωής;

Πού είναι η συμμετοχή τους στα "κοινά";

Η συμμετοχή στο Σύλλογο -εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις- μηδενική.

Το μεγαλύτερο ίσως πρόβλημα με τη νεολαία μας είναι το γεγονός ότι: "οι περισσότεροι δεν συνειδητοποιούν καν πως κάτι δεν πάει καλά" και το ότι: "δεν αμφισβητούν, δεν προβληματίζονται, δεν συμμετέχουν, δεν προτείνουν". Η εποχή μας προσφέρει κανάλια, μέσα ενημέρωσης και ψυχαγωγίας που αν δεν καλλιεργηθεί στον καθένα μας το κριτικό πνεύμα, η επιλεκτική στάση τότε τα αποδεχόμαστε όλα σωρηδόν και έτσι εκτός από τα κακά της ασύστολης κατανάλωσης έχουμε και το μεγαλύτερο ίσως κακό αυτό της ισοπέδωσης των πάντων (αξιών, ιδεολογιών κ.λπ).

Και εδώ ακριβώς είναι η ευθύνη όλων μας.

Οφείλουμε να προσφέρουμε.

- Να δείξουμε στη νεολαία μας καινούργιους δρόμους (όχι μόνο μοντέρνο, στυλ, ντισκο, night club, μπουζούκια).
- Να τους δώσουμε το ερέθισμα για δημιουργικές ενασχολήσεις.
- Να τους υποδείξουμε θεάματα και ψυχαγωγία ανώτερου επιπέδου.
- Να τους καλλιεργήσουμε την αγάπη για το βιβλίο και γενικότερα για την κουλτούρα.

- Πάμε μια βόλτα στο Κιοτάρι.

Σίγουρα οι ασχήμιες και τα προβλήματα είναι πολλά αλλά θα σταθώ ιδιαίτερα σ' αυτά που προέκυψαν τελευταία με σκοπό πάντοτε τη δημιουργία ωφελειών, κερδών. Αυτές οι παράγκες, που ναι μεν μας εξυπηρετούν αλλά δεν μπορούμε να μιλάμε για τουριστική αξιοποίηση και εμείς να ζούμε ακόμη σαν σε προσφυγικό καταυλισμό. Με την ανοχή δυστυχώς της Κοινότητας κάποιες καινούργιες εμφανίστηκαν σε περίοπτες θέσεις, αναμφίβολης περαιτέρω χρησιμοποίησης των. Το κακό βέβαια συνεχίζεται με το μόνιμο στήσιμο σε οποιαδήποτε θέση θέλει ο καθένας του δικού του τροχόσπιτου.

Νέες οικοδομές χωρίς άδειες ή και αν ακόμη υπάρχουν κτισμένες σε τέτοιες θέσεις που συντελούν σιγά σιγά στην αισθητική καταστροφή της περιοχής.

Βλέπουμε να έχει κτίσει η εκκλησία καινούργιο "κελί" δίπλα στα τόσα άλλα.

Το κακό συνεχίζεται ...

Νέες επιχειρήσεις και καταστήματα φτιαγμένα όπως-όπως από τσιμεντόλιθους, ελενίτ, αλουμίνια, καλάμια και γενικά κακόγουστες κατασκευές.

Τα ενοικιαζόμενα δωμάτια και αυτά χωρίς ένα ενιαίο, συνολικό, όμορφο αρχιτεκτονικό ρυθμό. Βλέπεις παντού σκουπίδια και άναρχα βαλμένα διαφημιστικές πινακίδες,

κολώνες, καλώδια κ.λπ.

Το πρόβλημα βέβαια στο Κιοτάρι είναι δυσεπίλυτο και δεν θέλω να επεκταθώ ιδιαίτερα.

Μόνο μερικές προτάσεις - υποδείξεις θα κάνω.

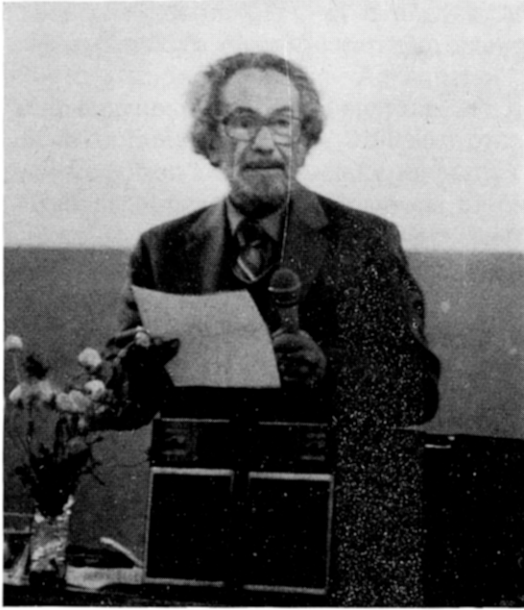
- Να προχωρήσει γρήγορα η κοινότητα στη χωροταξική ρυμοτομική σχεδίαση της περιοχής.
- Να προτείνουμε και να προωθήσουμε τη σκέψη δημιουργίας ενός συγκροτήματος bangalows με συμμετοχή της Κοινότητας κατά το 60% και του Δημοσίου κατά το υπόλοιπο. Τα δωμάτια αυτά θα ενοικιάζονται έναντι μικρού συμβολικού ποσού σε όλους τους Ασκληπενούς. Η εταιρεία αυτή εκτός από τα έσοδα των ενοικίων από τα δωμάτια, θα έχει έσοδα και από ενοικιάσεις καταστημάτων, κοινόχρηστων χώρων, παραλίας κ.λπ. Γιατί αν κάποτε πέσουν οι παράγκες και υπάρξει άλλο σχέδιο διανομής της γης με το σκεπτικό να χτίσει κάθε χωριανός δικό του εξοχικό τότε είναι σίγουρο πως ελάχιστοι χωριανοί θα έχουν την οικονομική δυνατότητα να κάνουν κάτι τέτοιο.
- Έστω και αργά θα μπορούσε η εκκλησιαστική επιτροπή να προνοήσει και να σκεφτεί ότι τα κελιά αυτά που ενοικιάζει για επαγγελματική χρήση να τα δώσει σε άτομα ή οικογένειες με ιδιαίτερα προβλήματα επιβίωσης. Τότε πράγματι η εκκλησία θα εκπληρωνε το έργο της, που σίγουρα δεν είναι ο δίκός της πλουτισμός.

Κλείνοντας το σημείωμά μου αυτό παραθέτω κάποιες γενικότερες προτάσεις - απαντήσεις για το πρόβλημα της αισθητικής και πνευματικής μας κατάπτωσης:

- Να αντισταθούμε στον εφησυχασμό και την αδιαφορία.
- Να προσπαθούμε να κατακτούμε τη γνώση και τη μόρφωση γιατί είναι πηγές δύναμης για τον καθένα μας.
- Να επεμβαίνει δραστικά, δυναμικά και με τις υποδείξεις του Μορφωτικού Συλλόγου ο Πρόεδρος της Κοινότητας με το να υποδεικνύει λύσεις και άμεσα να παίρνονται (προσαρμογές, κατεδαφίσεις κ.λπ.).
- Να συσπειρωθούμε γύρω από το Σύλλογο και να διεκδικήσουμε ό,τι μας ανήκει και μας εκφράζει, γιατί ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΩΡΑ..

Ο ΛΑΟΣ ΣΑΝ ΠΟΙΗΤΗΣ

Εμείς οι μεγάλοι πολλές φορές μέσα στα ονείρατα της νύχτας γυρνάμε προς τα πίσω.

Βλέπουμε τους εαυτούς μας να τριγυρίζουν στα σοκκάκια του χωριού με τους φίλους, είτε αυτοί ζουν, είτε πεθάναν, κι ακούμε τις φωνές μας που τραγουδούν, νοιώθουμε το λαφρύ τρίξιμο των παραθύρων, από το λεπτό χέρι της κόρης που πάει να το μισανοίξει και μας πιάνει η λύπη. Μα την πίστη μου ύστερα από κάθε τέτοιο όνειρο, ξυπνώ λυπημένος. Γιατί δε θάμαι και πάλι την ημέρα, ο δημιουργός λαός. Θα δεχτώ ό,τι μου δίνει το ραδιόφωνο κι η τηλεόραση, θα μ' αρέσει αυτό, δε θα μ' αρέσει εκείνο αλλά εγώ, δεν θάμαι κι ίσως να μη γίνω ποτέ πια αυτός που τραγουδά το δικό του.

Έτσι γινόταν. Στα καλά καθούμενα, τις όμορφες καλοκαιρινές νύχτες. Εκεί που παρέες παρέες πίνανε ή μιλούσαμε, πίνανε το μαντολίνο στο χέρι και παίρνοντας σβάρνα τα σοκκάκια, ταιριάζαμε το δεκα-

πεντασύλλαβο, με το μέτρο και τη ρίμα του, κι αφήναμε το ντέρτι να το πάρει ο άνεμος στ' αυτιά της πολυπόθητης κόρης. Κι οι γονιοί δέχονταν μ' ευχαρίστηση το καλό τραγούδι. Κι ο έρωτας, τραγουδισμένος ήταν όμορφος, πιο Έρωτας για να μεταχειριστώ την έκφραση της σημερινής νεολαίας. Ήταν ο Έρωτας ρυθμός, ο Έρωτας ομοιοκαταληξία, ο Έρωτας μέτρο, ο Έρωτας καρδιά, πούδιναν στο σώμα, εκείνη τη διάρκεια που μόνο το αίσθημα δίνει γιατί είναι σαν την εμφάνιση της όμορφης, κάθε τόσο με καινούργιο ρούχο. Κάτι που πέθανε.

Κάτι όμως, που πεθαίνοντας σκότωσε το λαό ποιητή. Γι αυτό και το άδειασμα που νοιώθουν σήμερα τα νιάτα. Το κενό στη ψυχή τους που όσα και να τους προσφέρεις θα υπάρχει. Γιατί οι νέοι σήμερα δεν τραγουδούν. Αρκούνται στο ν' ακούνε. Δεν τολμούν καν να τραγουδήσουν ούτε αυτό που τους προσφέρεται με πρόχειρες έστω χορωδίες κακόγουστες όμως.

Εμείς οι μεγάλοι, οι γέροι αν θέλετε, στο πρόσωπο και το σώμα, είμαστε ακόμα νέοι στη ψυχή. Ξέρετε, οι άνθρωποι πεθαίνουν. Όμως, δεν παίρνουν μαζί τους στον τάφο τις στιγμές που ήταν δημιουργοί. Τραγουδήστε ακόμα την πρόθεσή σας να παλέψετε για να φτιάξετε καλύτερο τον κόσμο. Τον πόθο σας να ζήσετε “εν ειρήνη”. Την αγωνία που σας διακατέχει κι ας μην τόχετε απόλυτα συνειδητοποιήσει μη και μια μέρα, ξαφνικά η γη γίνει ολοκαύτωμα της πυρηνικής πανούκλας. Τραγουδείστε το δάσος που μέρα μπαίνει, μέρα βγαίνει καταστρέφεται και γύρω στις ανάσες σας χορεύει το χορό του αργού θανάτου το διοξείδιο, τραγουδήστε σατυρίζοντας τις διαφημίσεις των αντιπροσωπιών που πλασάρουν βιομηχανικά κατασκευάσματα καταστροφής του όζοντος, για να γεμίσει το χιλιόποθητο δέρμα της νιότης με καρκίνους, παλέψετε μέσα από το τραγούδι για να ζήσετε. Όμορφοι, γεμάτοι, ποθητοί, τέλειοι αν γίνεται αφού, πετώντας από μέσα μας, στο τραγούδι τα πάθη μας γινόμαστε ελεύθεροι. Και πιάνει. Πιστέψτε με πιάνει αυτός ο τρόπος. Περισσότερο καλό στην Ειρήνη έκανε η μελοποιημένη ποίηση από τις πορείες και τα υπομνήματα. Και να ξέρετε. Λίγοι λαοί τραγούδησαν όσο οι Έλληνες. Τούτο το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό και τ' άλλο, το φιλότιμο, λέξη που δε μεταφράζεται στις άλλες γλώσσες, μας είχαν κάνει λαό ξεχωριστό.

Το τελευταίο χωρίς καμιά οίηση. Από τη στιγμή που γυρνώντας στο παρελθόν κοκορευτούμε, χαθήκαμε. Τα καλά του “χτες” είναι μόνο για να μην τα ξεχνούμε, έτσι που ίσως

κάποτε αποφασίσουμε να τα ξανακάνουμε ρίζες. Εγώ πάντως ακόμα τραγουδώ. Διαβάστε μερικά.

Όσοι είπαν η παράδεισο είναι πάνω
αγάπη δεν αγάπησαν και ζουν σε κόσμο πλάνο

Μεγάλη αγάπη δύσκολο στα στήθια σου να νιώσεις
το μίτο του λαβύρινθου με υπομονή αν δεν κλώσεις

Θέλει η αγάπη θάλασσα το αίμα στην καρδιά σου
να λούζεται στο κύμα του, να πίνει στην υγιεία σου

Όποιος για αγάπη αγάπησε κι όχι για πόθο μόνο
αυτόν με τα τραγούδια μου απόψε στεφανώνω

Όποια γι αγάπη αγάπησε τα μάτια της το δείχνουν
σ’ αυτήν οι άγγελοι τη δροσιά με το σταμνί τη ρίχνουν

Όποια μια αγάπη αρνήθηκε γι άλλη δεν είναι άξια
φορά τσουβάλι με τριχιά κι ας πλέει στα μετάξια

Εγώ της κόρης την καρδιά με την κλωστή τη δένω
πιάνω την άκρη της κλωστής και την αγάπη φαίνω

Εκείνος που αγαπά πολύ μοιάζει του σταυρωμένου
γιατί αγαπά κι αν τα καρφιά στις σάρκες μέσα μπαίνουν

Χαμηλοβλέφαρο το “ναι” και το φιλί ως πρέπει:
να προσηκώνεται η στοργή κι η τρυφεράδα κρέπν

Ένα φιλί τριαντάφυλλο μέσ’ των χαδιών τον κήπο
το δίνω και φτεροκοπώ κι από τα χείλη λείπω

Είν’ το φιλί σου ένα φλουρί στην αρμαθιά της γλύκας
τόξερες και μου τόδινες και πάντοτε μ’ ενίκας

Είν’ το φιλί δροσοσταλιά στο φύλλο καθισμένη
είμαι το φύλλο, ξεδιψώ ας είσαι ευλογημένη

Πα το φιλί σου θε να πω κυρά μου το τραγούδι
που στο πανέρι της αυγής το πρώτο’ ναι λουλούδι

Στην κάψα φύλλο δεν είναι δροσιά να μη γυρεύει
ξεράθηκα δόσμου φιλί κι η δίψα με παιδεύει

Είν’ το φιλί σου όρμιό ένα τραμπί σταφύλι
σαν κότσυφας τοιμπολογώ τα δυο γλυκά σου χείλη

Έχω φυτέψει στην καρδιά το δέντρο του φιλιού σου
άμυαλη, είμαι η μοίρα σου, με τα φιλιά μου λούσου.

Γέλα μου μια σαν θες φιλί και δυο σαν θέλεις χάδι
γέλα μου τρεις αν με ποθείς για ολόκληρο βράδυ

Στη μια του ήλιου πέταγμα, στις δυο της γης γιορτάσι
στις τρεις, ανοίγει ο ουρανός η αγάπη να περάσει

Έπιασα πέννα και χαρτί και πλάκα και κοντύλι
να ζωγραφίσω του μελιού τη γλύκα σε δυο χείλη

Πώς να σε παω’ τριαντάφυλλο, ρόδου ανθό ή κρίνο
και μου μυρίζεις άνοιξη τα χείλη σου σαν πίνω.

Πώς να σε παω μοσκοκορφιά, ζουμπούλι ή γαρδένια
για να σου ρίχνω το νερό στη ρίζα έχω έγνια.

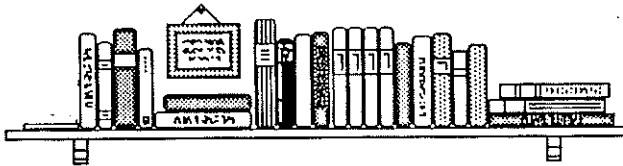
Ήταν μέρα του εραστή χνουδόξανθου Απρίλη
που δίγκισα και μούδωσαν νερό τα δυο σου χείλη.

Αμυγδαλιές ανθούς φιλώ στα χείλη σου δροσάτους
μοιάξεις αγγέλων ποίβαλαν την άσπρη φορεσιά τους

Ω, λεμονιά μου πράσινη μεσ’ τα λευκά ντυμένη
κάθε σου ανθός κι ένα φιλί που την αρρώστια γαίνει.

Παντελής Ευθυμίου

"Ο θάνατος του Ιππότη Τσελάνο και άλλες ιστορίες" Θεοφάνω Καλογιάννη, εκδ. "Εστία"

Το βιβλίο αυτό η Θεοφάνω Καλογιάννη το έγραψε δεκαεπτά χρονών. Είναι το πρώτο της βιβλίο και δικαιολογημένα χαρακτηρίστηκε η έκπληξη της χρονιάς. Ποιός περίμενε μια δεκαεπτάχρονη κοπέλα να γράψει ένα τόσο τρυφερό βιβλίο επιλέγοντας ένα θέμα "ρίσκο" για δόκιμο συγγραφέα. Μέσα από τις σελίδες της συμπλέκονται διαφορετικά αφηγηματικά είδη, ο μύθος ή μυθιστορία, το διήγημα όπου με το πλούσιο λεξιλόγιο της, μας μεταφέρει σε χρόνους μακρινούς αλλόκοτους αλλά και γοητευτικούς. Ιππότες, μάγοι, βασιλείς, πόλεμοι περνούν μέσα από τις σελίδες της, σελίδες που υπόσχονται πολλά για το μέλλον της συγγραφέα.

"Διάλογος με την Άννα" Αμαλία Μεγαπάνου, εκδόσεις "Libro"

Σπανίζουν τα βιβλία που βγαίνουν σήμερα με την μορφή διαλόγου. Δεν ξέρουμε βέβαια αν η εκδοτική επιτυχία αυτού του βιβλίου δώσει το ερέθισμα και σε άλλους συγγραφείς να δουλέψουν και να δημιουργήσουν με τον ίδιο τρόπο. Πάντως η Μεγαπάνου διάλεξε τον τρόπο αυτό να μας δώσει από πρώτο χέρι την εμπειρία μιας ιερόδουλης που διάλεξε μετά από συζήτηση που είχε με άλλες οχτώ. Η Άννα αυθόρμητα μιλάει για την ζωή της αρνείται αλλά και παραδέχεται τον λάθος τρόπο που διάλεξε κατηγορώντας την κοινωνία (και όχι μόνο) για το δρόμο που πήρε. Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αναδύεται ο ψυχικός κόσμος μιας γυναίκας που οι ηθικές της αρχές έχουν χαθεί αλλά πάντα της μένει η ελπίδα για κάτι καλύτερο δηλαδή να ξαναμπει στην κοινωνία που την έσπρωξε σε λάθος δρόμο σε μια κοινωνία δηλαδή που έτσι ή αλλιώς της μοιάζει.

"Χαμογέλα ρε ... τί σου ζητάνε" Χρόνης Μίσιος, εκδόσεις "Γράμματα"

Ξεκίνησε ο Χρόνης Μίσιος με το "καλά, εσύ σκοτώθηκες νωρίς" ξεσηκώνοντας το αναγνωστικό κοινό, τους ειδικούς, και Γενικά άρεσε και το θέμα του αλλά και η γραφή του. Πολλοί όμως ήταν αυτοί που υποστήριζαν ότι το πρώτο του βιβλίο θα ήταν και το τελευταίο του. Ευτυχώς όμως διαψεύστηκαν όχι γιατί εξέδωσε και δεύτερο βιβλίο αλλά γιατί άντεξε και έτσι μπόρεσε να κινηθεί σχεδόν στο ίδιο θέμα αλλά περιγράφοντας διαφορετικές καταστάσεις. Με τον ίδιο δικό του τρόπο γραφής να μας μεταφέρει στα δικά του πολυτάραχα χρόνια δίσεχτα και τους δικούς του νόμους που στον καθένα από όλους όσους άντεξαν άφησαν τα σημάδια τους.

"Το άρωμα" Πατρίκ Ζισωνέ, εκδόσεις "Ψυχογίος"

Το Άρωμα αναδείχτηκε το best seller της περασμένης χρονιάς. Το να αναδειχτεί βέβαια ένα βιβλίο best seller από μόνο του δεν λέει τίποτα. Διαβάζοντάς το όμως καταλαβαίνει κανείς ότι άξιζε τον κόπο να πουλήσει και να αγαπηθεί από χιλιάδες αναγνώστες και στην χώρα μας. Το βιβλίο αυτό από τις πρώτες κιόλας σελίδες ξαφνιάζει για την πρωτοτυπία που έχει το θέμα του. Ίσως μέχρι τώρα να μην έχουμε ξανασυναντήσει παρόμοιο θέμα στην παγκόσμια λογοτεχνία με ήρωα του βιβλίου τον Ζαν Μπατίστ Γρενονιγ, που τρομάζει τους πάντες με την παντελή έλλειψη κάθε μυρωδιάς. Έχει όμως την πιο ευαίσθητη μύτη του κόσμου. Μια μακριά πορεία στο βασίλειο των οσμών θα τον οδηγήσει από το εργαστήριο του αρωματοποιού στην θέση του ημίθεου που παρασύρει τα πλήθη με το μοναδικό του όπλο το ύψιστο και συγκλονιστικότερο άρωμα που υπάρχει. Αυτό της ανθρώπινης ύπαρξης.

Λευτέρης Καβαλιέρος

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

του Δ. Διαμαντή

Με την εμφάνιση των ιδιωτικών σταθμών στο νησί μας το ραδιόφωνο απέκτησε ξαφνικά μια αίγλη. Ξαναμπήκε στη ζωή μας εκεί που τόχαμε σχεδόν ξεχάσει. Η τηλεόραση μονοπωλούσε το όποιο ενδιαφέρον μας.

Ραδιόφωνο 1989 κι αυτή τη στιγμή βρίσκεται ζωντανό ξεκούραστο κι ανανεωμένο μέσα στα καθημερινά μας ενδιαφέροντα.

Τί ακούμε όμως σήμερα στο σύγχρονο ραδιόφωνο; Ακούμε μήπως ελληνική μουσική σ' όλα της τα επίπεδα

και είδη; Και με την ξένη μουσική τί γίνεται άραγε; Καλύπτεται πλήρως από τους παραγωγούς των μουσικών εκπομπών;

Επιτρέψτε μου να πιστεύω ότι και στις δυο περιπτώσεις η κατάσταση που επικρατεί δεν είναι η καταλληλότερη προς το συμφέρον του ακροατή ούτε στον τομέα της ψυχαγωγίας ούτε και στον τομέα της ενημέρωσης.

Ξένο τραγούδι στο “Ελεύτερο” Ραδιόφωνο, πολύ ξένο τραγούδι, κι έχουμε σ' αυτό μερικούς καλούς παραγωγούς. Η απορία που έχω εγώ, είναι γιατί οι περισσότεροι δυσκολεύονται να μιλήσουν την ελληνική γλώσσα.

Κι ας έρθουμε σε κάτι άλλο. Η ξένη μουσική είναι ένας πολύ ευρύς χώρος που περιέχει πολλά σημαντικά ακούσματα, διαφορετικά είδη, φωνές, συνθέτες. Όμως το Ραδιόφωνο φοβάται, ότι τα αγνοεί στο σύνολό της. Επιμένει στο “καλύτερο” τραγούδι της εβδομάδας, του μήνα, του χρόνου, της δεκαετίας ... δηλαδή αυτό που ταυιάζει περισσότερο εκείνη τη στιγμή στο χρηματιστήριο του Διεθνούς τραγουδιού.

Γι αυτό κυριολεκτικά θα βαρεθούμε να ακούμε τη Μαντόνα του Μ. Τζάκσον και “τ' άλλα παιδιά” την ίδια στιγμή που στο χώρο της ξένης παραγωγής κυκλοφορούν δίσκοι διαμάντια που ποτέ ή σπάνια θα φτάσουν σ' εμάς μέσω του ραδιοφώνου (ευτυχώς πάντα υπάρχουν οι φωτεινές εξαιρέσεις).

Και για το ελληνικό τραγούδι τα πράγματα δεν είναι καλύτερα. Αν καταγράψει κανείς τους σημαντικούς συνθέτες, στιχουργούς, ερμηνευτές των τελευταίων 50 χρόνων στο ελληνικό τραγούδι θα χρειαστούν πολλές σελίδες. Όμως στο ραδιόφωνο παίζονται συνήθως τραγουδάκια που γράφτηκαν τα τελευταία χρόνια. Επιτυχίες της εποχής που σύντομα θα ξεχαστούν και λίγα απ' αυτά θα μείνουν στην ιστορία της ελληνικής δισκογραφίας.

Δυστυχώς οι άνθρωποι -νέοι κυρίως- που ασχολούνται με το ελληνικό τραγούδι είναι ελάχιστοι. Οι υπόλοιποι είναι ευκαιριακοί διάττοντες του ραδιοφώνου.

Πώς αυτοί οι άνθρωποι θα βοηθήσουν τον ακροατή; Τί μπορούν να του προτείνουν όταν οι ίδιοι δεν ξέρουν το αντικείμενο της δουλειάς τους; Διαμορφώνεται μια εικόνα στον ακροατή ψεύτικη και ποιός θα μπορέσει να του την διαλύσει; Το τραγούδι σουξέ θα μπει στη ζωή του ακούγοντας το ανά τρίωρο και θα πεταχτεί μόλις

μπει ένα άλλο στη θέση του.

Ο ακροατής έχει μπει στο παιχνίδι και παίζει ...

Θα κερδίσει ένα μπλουζάκι, ένα δίσκο, ένα αυτόγραφο. Από κει και πέρα όμως τί του μένει; Τελικά στην εποχή της πολυφωνίας παρουσιάζεται μια μονοφωνική μορφή του ελληνικού τραγουδιού.

Έχω την γνώμη ότι τα κύρια στοιχεία του “νέου” ραδιοφώνου του το έφεραν στην κορυφή της ακροαματικότητας είναι η ελευθερία του λόγου και η αμεσότητα από τον παραγωγό προς τον ακροατή και το αντίθετο. Όμως η ελευθερία αυτή θέλει αρετή και τόλμη, γνώση και ευαισθησία.

Ναι, λοιπόν, το ραδιόφωνο σήμερα είναι πολύ πιο ζωντανό πολύ πιο άμεσο. Σαν να ξαναγεννήθηκε. Ο ρυθμός του είναι γρήγορος το κέφι του μεταδοτικό. Εκπέμπει μια αίσθηση ελευθερίας ...

Αυτή η ελευθερία της έκφρασης που ήρθε να ανατρέψει τους παλιούς ραδιοφωνικούς κανόνες.

Όμως είναι φορές που νιώθω πως χάθηκε η μαγεία .. Και δεν ξέρω τί φταίει. Φταίει μήπως η έλλειψη βαθύτερης (ή και απλής) καλλιέργειας που σε πολλές περιπτώσεις είναι παραπάνω από εμφανής;

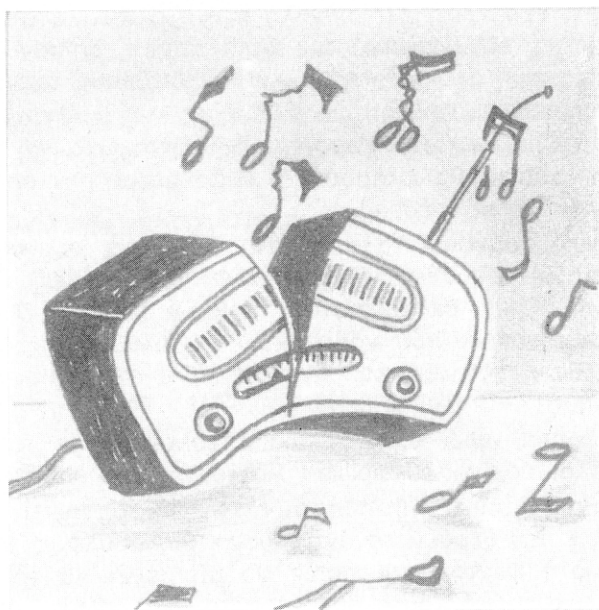
Φταίει μήπως η κατ’ εξακολούθηση χρήση του τηλεφώνου που κάνει βέβαια τον ακροατή συνεργό στην εκπομπή αλλά διαλύει την ατμόσφαιρα;

Φταίει ο έντονος παρεϊστικός τόνος των μουσικών παραγωγών και η ακατάσχετη φλυαρία που τις περισσότερες φορές δηλώνουν αμηχανία έλλειψη προετοιμασίας αδέξια απόπειρα αυτοσχεδιασμού;

Ή μήπως φταίνε τα δώρα που παγιδεύουν τις εκπομπές στο ξέφρενο κυνηγητό μιας δήθεν ακροαματικότητας;

Ελκρινά δεν ξέρω.

Ίσως να ξέρετε εσείς αν συμφωνείτε με τα παραπάνω. Πέστε μου ...

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Στις 24 Απριλίου 1989 έγινε η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας και εκλέχτηκε το νέο Δ.Σ. που είναι το παρακάτω:

Σοφός Σταμάτης	Πρόεδρος
Χατζηδιάκου Ζανεττούλη Δέσποινα	Αντιπρόεδρος
Λαουδίκος Μανώλης	Γραμματέας
Πλαστρούγγης Μανώλης	Ταμίας
Παπαβασιλείου Σταύρος	Μέλος

Ενέργειες του νέου Διοικητικού Συμβουλίου

Κοινοποίηση σε όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες του ψηφίσματος διαμαρτυρίας της Γενικής Συνέλευσης, και το οποίο παραθέτουμε όπως δημοσιεύτηκε και στον τοπικό τύπο:

ΤΟΠΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ

Οικισμός αυθαίρετων κτισμάτων έγινε πλέον το Κιοτάρι!..

ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΣΕ ΞΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ!

ΡΑΔΙΑΚΗ
26/5/89

Ο Μορφωτικός και Εξωραϊστικός Σύλλογος Ασκληπείου «Η Πρόδοξ», με επιστολή του προς το Τεχνικό Επιμελητήριο και άλλους φορείς, ζητά την παρέμβασή τους ώστε να «σωθεί» η περιοχή Κιοτάρι από τα αυθαίρετα που καθημερινά ξεφυτρώνουν.

Συγκεκριμένα ο παραπάνω σύλλογος έστειλε επιστολή στο νομάρχη, την Μητρόπολη Ρόδου, την Πολεοδομία, την Αρχαιολογική Υπηρεσία, το ΤΠΕΕ, το Αστυνομικό Τμήμα Γενναδίου, την κοινότητα Ασκληπείου, τον Σύλλογο Αρχιτεκτόνων και την Εκκλησιαστική Επιτροπή Ασκληπείου, με την οποία καταγγέλλει αυθαιρεσίες που έγιναν και γίνονται

στο Κιοτάρι και ζητάει την δυναμική επέμβαση όλων για να αποφευχθεί η καταστροφή της περιοχής.

Το πλήρες κείμενο της επιστολής έχει ως εξής:

«Απευθυνόμαστε σε σας θέλοντας να σας ενημερώσουμε για την τραγική κατάσταση των παλιών και νέων αυθαιρέτων που υπάρχουν και δημιουργούνται συνεχώς στην περιοχή μας, στο Κιοτάρι. Σε εκτάσεις ιδιωτικές, κοινοτικές, εκκλησιαστικές και του Δημοσίου δημιουργήθηκαν και δημιουργούνται συνεχώς κτίσματα χωρίς να υπάρχει ακόμη η ρυμοτομική και πολεοδομική σχεδίαση της υπό ανάπτυξη περιοχής μας και ακόμη χωρίς οικοδομικές άδειες.

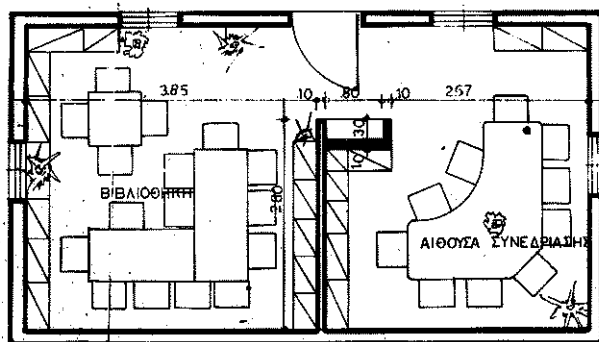
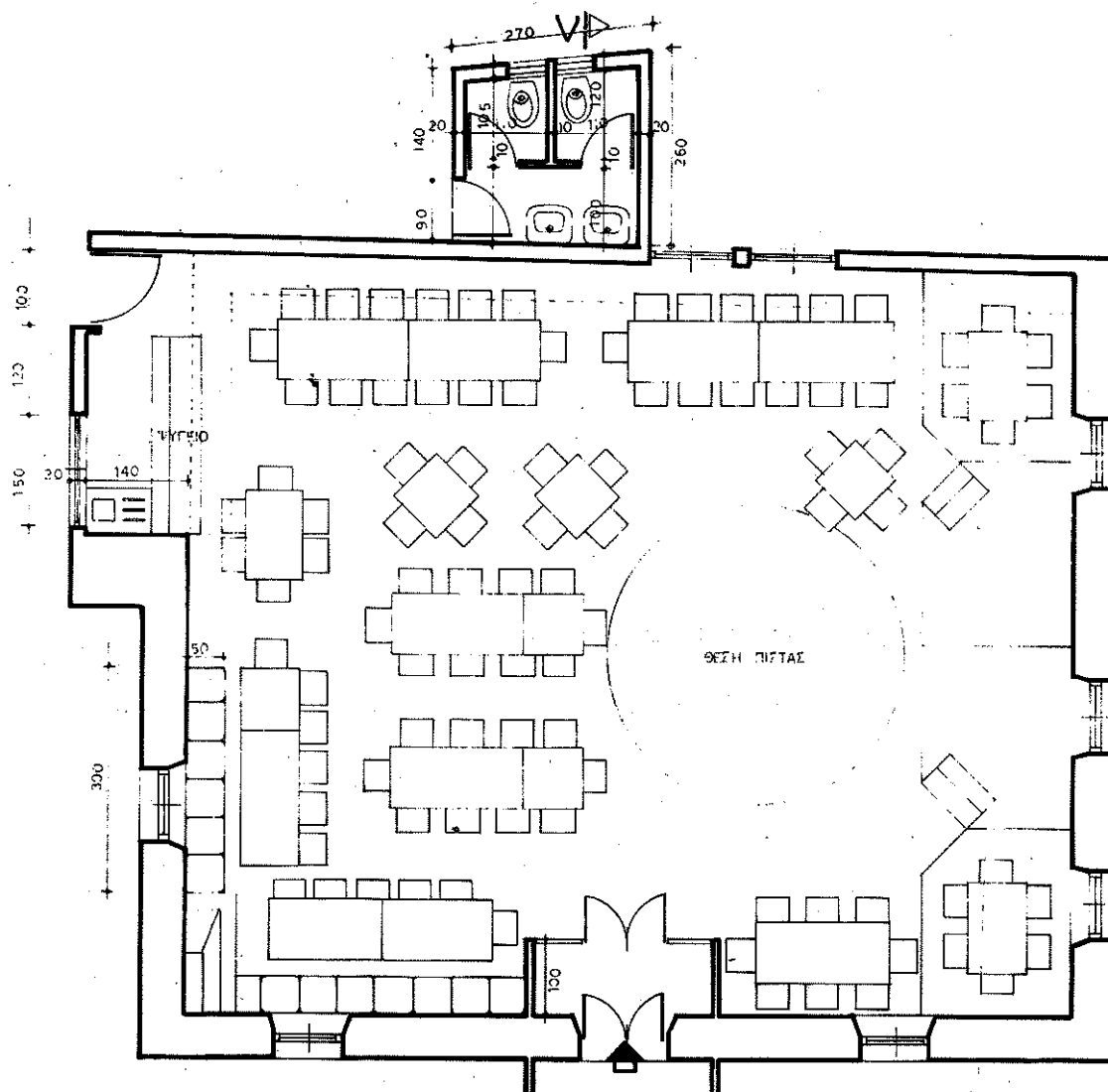
Στη γενική συνέλευση του συλλόγου μας αποφασίστηκε η απαγόρευση της δημιουργίας νέων παράνομων κτισμάτων και η κατεδάφιση των παλιών. Εμείς σαν σύλλογος δεν είμαστε σε θέση να σταματήσουμε τις αυθαιρεσίες αυτές — μη έχοντας τα μέσα — και ζητάμε από σας να επεμβετε δυναμικά και δραστηκά γιατί η αισθητική και η οικολογική καταστροφή της περιοχής μας έχει γίνει πλέον αισθητή.

Σας ευχαριστούμε και περιμένουμε.

Το διοικητικό συμβούλιο

Νέα διαμαρτυρία προς τον τοπικό τύπο για την αδιαφορία των αρμόδιων υπηρεσιών και αναφορά στη νέα οδυνηρή κατάσταση που έχει δημιουργηθεί (έτοιμο σκουρόδεμα από Κούρο).

Με συντονισμένες ενέργειες του Δ.Σ. ολοκληρώθηκε η μελέτη διαμόρφωσης διακόσμησης του Πολιτιστικού Κέντρου που κατατέθηκε στις 23 Ιουλίου 1989 για έγκριση της στο Κοινοτικό Συμβούλιο, και προς γενική μας έκπληξη απορρίφθηκε!!

κατοψεις

Θεατρική παράσταση παιδικής
θεατρικής σκηνης του
Πολιτιστικού Οργανισμού
Δήμου Ρόδου με τίτλο: “Ο
μάγος με τα χρώματα”.

Σημείωση:

Στον Πολιτιστικό οργανισμό
Δήμου Ρόδου λειτουργούν
τα εξής τμήματα:

1. Θεατρικό εργαστήριο,
 2. Εργαστήρι Κλασικής
κιθάρας και σαντούρι,
 3. Ζωγραφικής,
 4. Φωτογραφίας,
 5. Τμήμα ελληνικών χορών.
- Τηλέφωνο: 27427

Αγορά και τοποθέτηση πλαστικών κάδων για τα σκουπίδια
στην παραλία Κιοτάρι.

Συγκέντρωση και ενημέρωση των μικρών παιδιών για το θέμα
της καθαριότητας. Τα παιδιά ανταποκρίθηκαν πλήρως
στην προτροπή μας για καθαρό χωριό και σύντομα
θα τοποθετήσουμε μικρούς κάδους και πινακίδες
σε διάφορα σημεία του χωριού μας.

Μεριμνήσαμε για την βελτίωση του αγωνιστικού χώρου του
γηπέδου μπάσκετ.

Ανάληψη της πανύγερης της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Η κ. Ανθή Εμμ. Παπαβασιλείου πρόσφερε στο Σύλλογο το ποσό των 5.000 δρχ. στη μνήμη
της Μαγδαληνής Ι. Κούρτη και ο Κ. Βασίλης Εμμ. Παπαβασιλείου το ποσό των 5.000 δρχ.
επίσης.

Ο κ. Γιάννης Ιωάννου και ο κ. Γιάννης Χατζηϊωάννου πρόσφεραν 5.000 δρχ. και 10.000 δρχ.
αντίστοιχα για το Πολιτιστικό μας Κέντρο.

Ο κ. Αγαπητός Καστρουνής δώρησε στο Σύλλογο πινακίδες για να τοποθετηθούν σε διάφορα
μέρη του χωριού σχετικά με την καθαριότητα.

Η γυναίκα και τα παιδιά του Παναγιώτη Τρέχα πραγματοποιώντας την επιθυμία του πατέρα
τους προσφέρουν στο Σύλλογο 15.000 δρχ. για την έκδοση του περιοδικού.

Ο ΙΣΟΒΙΤΗΣ

Ενας ισοβίτης με 622 χρόνια ποινή; Συμβαίνουν κι αυτά. Ακόμη κι αν πρόκειται για τα καλύτερα χρόνια της ζωής του. Και πόσο θα 'χουν φτάσει τα νοίκια, όταν θγει!... Γιατί φυσικά ελπίζει σε μια αύξηση του μέσου όρου μακροδιότητος. Αλλά αυτό δεν είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να του συμβεί. Χειρότερο κι απ' την απομόνωση, όπου το πλέξιμο δεν είναι ακατόρθωτο (και το κέντημα όθλος). Χειρότερο απ' τη

μαγειρική της φυλακής, απία πλήθους εξεγερσεων... Τι μπορεί να είναι χειρότερο; Ο Μοντε-χρήστος! Σύμβουλος μοναξιάς, επαγγελματίας της απόγνωσης, μαυρίζει με το χιούμορ του την αισιόδοξη πλευρά της ζωής που επιμένει να βλέπει ο Ισοβίτης μας (όταν δεν φοράει τα γυαλιά του)... Κι είναι ένα χιούμορ άγριο, πικρό, δηκτικό, απ' τις καλύτερες στιγμές του Άρκ, στις πιο εξυπνες σελίδες που είδατε τελευταία...

Το άλμπουμ 'Ο ΙΣΟΒΙΤΗΣ' του ΑΡΚΑ είναι από τις εκδόσεις ARS LONGA. Βρείτε και διαβάστε αυτό το άλμπουμ ...

